

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2009/10:35

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:35

Fredagen den 7 maj

1 § Allmänna frågor

Utrikesminister Carl Bildt

Statssekreterare Amelie von Zweigbergk

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 26 april 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 10 maj 2010

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar utrikesministern och statssekreterare Amelie von Zweigbergk välkomna. Statssekreteraren ersätter i dag EU-ministern.

Vi börjar med en återrapport. Den har skickats ut. Finns det någonting att tillägga angående den?

Anf. 2 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIFBERGK:

Jag vill börja med att säga att anledningen till att jag är här är att Birgitta Ohlsson just nu är i Vilnius och talar på Baltic Pride.

På allmänna rådet blev det stort fokus på EEAS-frågorna. Den fråga som skulle ha varit huvudfråga, nämligen EU 2020, blev uppskjuten. Det enda som presenterades från ordförandeskapet var den framtida hanteringen av EU 2020.

Vi hade också ett förslag om hur man skulle kunna använda modern infoteknik i mötessammanhang. Det var någonting som vi uppmanade rådssekreterariatet att utreda.

Anf. 3 Utrikesminister CARL BILDT (m):

På allmänna rådet ligger i formell mening också frågan om den gemensamma utrikestjänsten, och det var den fråga som kom att dominera i Luxemburg. Jag tror att nämnden har fått en utförlig rapport om detta. Det slutade med att vi fick en politisk uppgörelse om den texten, vilket var mycket tillfredsställande. Den går nu vidare till Europaparlamentet, och vi hoppas att det ska ske någorlunda snabbt i Europaparlamentet. Nu är parlament, som nämndens ledamöter vet, parlament med allt vad detta innebär, så vi får se hur det går. Men om det går som vi skulle vilja att det går borde det finnas förutsättningar för att i slutet av juli fatta de 50–60 avgörande personalbesluten för att den gemensamma utrikestjänsten ska kunna börja se dagens ljus omkring den 1 september.

Anf. 4 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna och går vidare till det kommande mötet om allmänna frågor, och vi har en dagordning. Vi börjar med punkt 3, Förberedelser inför Europeiska rådet den 17 juni 2010.

Anf. 5 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIGBERGK:

Det är den punkt som kommer att diskuteras. Det är ett mycket kortare möte än normalt. Det är ett endagsmöte som vi ska förbereda. Det är ganska lång tid kvar tills detta möte kommer att hållas. Det är den 17 juni. En hel del av det som vi förutser ska komma upp den 17 juni är saker som vi i dag inte har fått material inför. Det är därför lite svårt att diskutera.

Det kommer naturligtvis att handla om EU 2020, den ekonomisk-politiska samordningen, G20-förberedelser inför det möte som kommer att vara i Toronto, millenniemål mot fattigdom, klimat, Gonzalezrapporten, vilken kommer att presenteras i morgon och bli offentlig, och utvärdering av asyl. Det är de huvudämnena som vi ser framför oss och som kommer att tas upp.

När det gäller den ekonomisk-politiska samordningen har kommissionens meddelande inte kommit än. Det kommer den 12 maj. EU-nämndens möte i dag är inte riktigt tajmat med när dessa olika meddelanden kommer. De kommer längre fram. Men vi tror att innehållspunkterna kommer att vara stabilitets- och tillväxtpakten, den ekonomiska övervakningen och tillskapande av mekanismer för krishantering.

Även när det gäller klimatfrågan väntar vi ett meddelande i slutet av maj. Men det handlar om att analysera effekterna av 20-procentsmålet och också om ett ambitiöst mål för 2030.

EU 2020 kommer troligen att vara den dominerande frågan på detta möte. Men vi har i ganska många fall trots att EU 2020 tidsmässigt kommer att vara den fråga som dominerar, och så har inte blivit fallet.

Frank Belfrage var här i nämnden förra gången och diskuterade inför det möte då vi trodde att EU 2020 skulle bli den aktuella frågan. Det innebär att det som han tog upp på det förra mötet är fortfarande lika aktuellt, eftersom den diskussionen fortfarande inte har kommit till stånd.

Det är tre huvudpunkter som behöver tas upp. Vi har beslutet om de två återstående kvantitativa målen. Det handlar om utbildning och om socialt utanförskap.

Vi har frågan om de integrerade riktlinjerna där vi jobbar hårt på jämställdhetsområdet. Vi lyckades väl i första rondan, och nu gäller det att se till att dessa riktlinjer också genomsyras av den vinst som vi fick på jämställdhetsområdet så att vi verkligen får in i riktlinjerna att det blir ordentligt med bra förutsättningar, incitament och möjligheter för både kvinnor och män att vara på arbetsmarknaden. Man kommer att ha rådsarbetsgrupper som arbetar med dessa integrerade riktlinjer, och Ekofin och Epsco kommer också att hantera dessa frågor.

Den tredje punkten på EU 2020 som är aktuell är naturligtvis de nationella målen. Vi arbetar nu, precis som de andra 26 länderna, tillsammans med kommissionen och tittar på de olika nationella målen. Arbetet pågår på en rad olika håll. EU-ministrarna har haft ett samrådsmöte den 3 maj med en del NGO:er. Det kommer att vara ytterligare ett den 19

maj. I övrigt har de olika departementen ansvar för den typen av kontakter.

2009/10:35

7 maj

Det ska göras en framstegsrapport till Europeiska rådet om hur långt man har kommit med de nationella målen. Vi har piskan på oss att vi ska ha kommit fram med någonting till nästa möte med Europeiska rådet. Det är, som ni alla förstår, ont om tid.

Från svensk sida kommer vi att framhålla att dessa nationella mål är mycket angelägna. Det är på det sättet som EU 2020 ska förverkligas. Vi kommer att se till att förankra dessa mål väl inom ramen för den nationella politiska beslutsprocessen.

Anf. 6 CHRISTINA AXELSSON (s):

Det är svårt att ha någon stånpunkt och tycka någonting när man inte har fått något underlag och när man inte heller vet vad regeringen tycker. Jag förutsätter därför att underlag om de första frågorna som statssekreteraren tog upp faktiskt kommer att komma på mejl så att vi kan ha ett skriftligt samråd om dem om det är några nyheter.

När det gäller EU 2020 säger statssekreteraren att vi har vunnit på jämställdhetsområdet. Vi hade ett samråd tidigare med statsministern då han sade att man ska se 75 procents arbetsdeltagande av både män och kvinnor som ett genomsnitt. Jag tycker därför inte att vi har vunnit någonting på det egentligen. Om exempelvis 100 procent av männen och 50 procent av kvinnorna arbetar har man ett genomsnitt på 75 procent. Det tycker vi socialdemokrater inte är okej.

I övrigt har vi en avvikande mening. Den framförde vi tidigare också. Vår avvikande mening, till förmån för den reservation som vi skrev i avslutning till att ärendet behandlades i kammaren, kvarstår.

Anf. 7 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIGBERGK:

Ni har fått den annoterade dagordningen. Det är klart att det material som vi får in kommer att skickas ut. I och med att det är ganska långt kvar till mötet är det många meddelanden som inte har kommit än.

När det gäller jämställdheten och det som står i punkt 1 är det skillnad mellan vad som står där nu och vad som stod där innan Sverige gick in och drev denna fråga hårt. Nu står det att man ska eftersträva en sysselsättningsgrad på 75 procent för kvinnor och män i åldrarna 20–64 år.

Fundamenta är att visa att vi inte accepterar det som Christina Axelson säger om kvinnor och män. Om man har den ena handen i frysen och den andra på spisplattan mår man så att säga inte medelvärdemässigt bra. Nu handlar det i dessa riktlinjer om att man ska visa att vi i EU ska ha bra förutsättningar för kvinnor och män att delta på arbetsmarknaden och att det finns incitament. I vissa länder finns det fortfarande sambeskattning. Det är definitivt ett negativt incitament för framför allt kvinnors förvärvsarbete. Det blir i vissa familjebildningar inte lönsamt för dem att arbeta. Det handlar också om barnomsorg och äldreomsorg.

Detta är självklara saker för oss som svenskar. Men vi för denna diskussion i EU, och vi har många av våra nordiska grannar med oss på tåget i denna diskussion.

2009/10:35

7 maj

Anf. 8 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag ska ge ett tips för att detta ska bli tydligt och för att alla ska förstå att det är detta som avses, eftersom vi förut har hört att det nog inte är detta som alla avser. Men om det står att det ska vara 75 procent för kvinnor och 75 procent för män skulle det bli tydligt.

Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet har anmält avvikande mening när det gäller strategin för EU 2020.

Anf. 10 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi har först som vanligt en återrapport. Har utrikesministern något att tillägga i fråga om det som har skickats ut?

Anf. 11 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Nej. Den stora frågan i Luxemburg var egentligen det som vi diskuterade nyss, det vill säga utrikestjänsten som i formell mening låg på allmänna rådet.

Anf. 12 VICE ORDFÖRANDEN:

Då går vi över till den blå föredragningslistan och punkt 3 som gäller Somalia.

Anf. 13 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Man kan generellt säga om mötet på måndag att det är ett rätt magert möte vad gäller substans och vad gäller tidsmässiga möjligheter att ha mötet. Men så är det. Det gäller även punkten om Somalia som kommer att bli något magrare än vad vi kanske hade föreställt oss. Det handlar huvudsakligen om de problem som gäller överföringsavtalen. Vi hade ett avtal med framför allt Kenya om att när olika pirater hade tagits om hand skulle de överföras dit för lagföring. Sedan sade Kenya upp detta avtal, vilket skapade ett visst problem, och då var det fråga om förhandlingar med andra länder eller om andra lösningar. Det är andra länder i regionen, och det finns även ett initiativ från rysk sida som har lett till ett beslut i säkerhetsrådet att utreda möjligheten att sätta upp någon typ av internationell tribunal. Det har talats om en regional tribunal.

Sedan denna diskussion sattes på dagordningen har läget förändrats såtillvida att Kenya har ändrat sin politik och nu åter ger oss möjlighet att överföra personer dit för lagföring. Det hindrar inte att vi kommer att fortsätta ansträngningarna att få ytterligare avtal med ytterligare länder. Catherine Ashton kommer att resa till regionen i närtid för att förhandla med en del av dessa länder för att kanske få ytterligare avtal.

Jag tror inte att det blir någon diskussion utöver detta. Vi kommer att diskutera den samlade Somaliapolitiken något senare, inte minst mot bakgrund av att FN nu har sammankallat en konferens i formell mening angående bistånds- och återuppbyggnadsfrågor i Somalia. Den kommer att äga rum i Istanbul i slutet av månaden. Det är kanske mer i anslutning till den som det finns anledning att diskutera den vidare politiken.

Anf. 14 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tackar för föredragningen. Hur ställer vi oss till förslaget om en mer internationell domstol som utrikesministern talade om?

Anf. 15 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Vi får se vad som kommer fram ur detta. Vi har internationella domstolar i ett antal olika fall. De är väldigt kostsamma. Preliminärt sett: Kan vi åstadkomma detta effektivare och bättre vad gäller överföringsavtal till de regionala staterna tror jag att det är att föredra. Men låt oss se vad FN-utredningen kommer fram till vad gäller detta.

Anf. 16 HANS LINDE (v):

Jag tycker självklart att det är positivt att man förhandlar med andra stater. Problemet är att många av dessa förhandlingar har pågått i flera år utan att det har kommit några öppningar, till exempel när det gäller Tanzania. Finns det egentligen något konkret fall där man ser reella möjligheter i närtid att få ett avtal när det gäller fängöverlämning?

Anf. 17 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Svar ja – jag nämnde den förändrade kenyanska inställningen. Vad gäller Tanzania är det väl ändå att ta i att säga att det har förhandlats i årtal. Det har förhandlats i månader. Så gammal är inte den operationen. Det kan inte ha förhandlats i ett år ens en gång. Det som har inträffat i Tanzania är dock att de har ändrat sin lagstiftning för att göra detta möjligt, så där har det skett en förändring.

Ett avtal finns också med Seychellerna. Det omfattar dock bara det som kan tas om hand i Seychellernas ekonomiska zon. Nu är Seychellernas ekonomiska zon rätt omfattande eftersom de ligger mitt i Indiska oceanen, men i alla fall. Man ska alltså inte underskatta svårigheterna med detta, det håller jag helt med om, men i ljuset av svårigheterna har det nog skett anmärkningsvärda framsteg.

Anf. 18 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Vi går över till punkt 4, Icke-spridning av kärnvapen.

Anf. 19 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Icke-spridning av kärnvapen är en icke-politik i den meningen att tanken väl var att vi skulle ha haft slutsatser här. Det kommer vi nu inte att ha, för det uppnåddes inte enighet om texten häromdagen.

Detta spelar inte någon roll; jag var från början rätt tveksam till om vi skulle ha slutsatser eftersom vi redovisade en politik i New York i form av Catherine Ashtons tal vid icke-spridningskonferensens öppning i måndags. Jag tyckte att det var lite överdrivet att komma med nya slutsatstexter redan en vecka senare. Nu stupade detta i alla fall på att vi inte kunde enas om texten. Därmed blev det inga slutsatser, och därmed är det en linje som är Europeiska unionens – den hon redovisade i sitt anförande inför generaldebatten vid öppnandet av icke-spridningskonferensen i måndags och som jag tror och hoppas har delgivits nämndens ledamöter.

Sedan kommer vi säkert att i största allmänhet diskutera förutsättningarna för att denna konferens, som är mycket viktig också från svensk utgångspunkt, kommer att lyckas. Det återstår att se. Det kommer att

vara tre veckor av intensiva förhandlingar i olika skeden i New York innan vi når fram till ett mer avgörande skede där man kan göra en bedömning av detta.

Jag tror att frågeställningen kommer att centreras kring dels Iran och dels Israel. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Detta kan sluta med antingen en text där man nämner både Iran och Israel eller en text där man inte nämner vare sig Israel eller Iran. Efter mina dagar i New York är jag kanske något mindre pessimistisk om möjligheterna att föra detta i hamn mot slutet av månaden, men det kommer att rinna rätt mycket vatten under broarna till dess.

Anf. 20 KERSTIN LUNDGREN (c):

Jag vill bara höra i vad mån utrikesministern och regeringen avser att lyfta upp frågorna om taktiska kärnvapen i den diskussion som ska vara i utrikesrådet. Det är naturligtvis en fråga av intresse för EU, och det finns flera medlemsstater som har ett intresse av detta. Det skulle vara intressant att höra i vad mån frågan kommer att beröras.

Anf. 21 HANS LINDE (v):

Jag har två korta frågor. Utrikesministern redogjorde för att motsättningar finns när det gäller vilka länder som ska nämnas, men vad är den svenska positionen? Är den svenska positionen att inget land ska nämnas eller att båda länderna ska nämnas?

Sedan säger utrikesministern att det inte blir några rådsslutsatser därför att det finns oenighet inom EU-kretsen. Då vill man så klart veta: Vad är det för oenighet, och vilka länder är det som står för oenigheten?

Anf. 22 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är Sverige som står för oenigheten. Skämt åsido: Det är det inte, men vi var väldigt angelägna om att få in formuleringar vad gäller målsättningen, det vill säga en värld utan kärnvapen. Denna entusiasm var kanske inte lika omfattande hos vissa enstaka medlemsländer. Sedan överlåter jag åt Hans Linde att med hjälp av sin allmänbildning spekulera i vilket land detta kan vara. Jag har ett visst förtroende för att hans allmänbildning kommer att vara tillfredsställande och att han går i land med denna uppgift själv. Så är det med det.

När det gäller den första frågan, om de taktiska kärnvapnen, är svaret i allt väsentligt nej. Vi har rest denna fråga bilateralt med alla berörda länder, och jag har nämnt den. Däremot tror jag att det är mycket komplicerat att föra in den i denna konferens av den enkla anledningen att vi när vi talar om taktiska kärnvapen talar om ett begrepp som passar i den europeiska kontexten. Om man för in vad som är taktiska eller strategiska kärnvapen när det gäller till exempel den kinesiska, den indiska eller den pakistanska arsenalen blir det väldigt komplicerat. Det som pågår i New York är den globala problematiken, inte den specifikt europeiska.

Den specifikt europeiska problematiken kommer in i de fortsatta bilaterala amerikansk-ryska ansträngningarna. Där har vi fått ett rätt positivt mottagande från amerikansk sida för det vi har sagt. Det finns ett intresse från deras sida – och det är också vårt intresse – att det ska vara neddragningar också på den ryska sidan. De är beredda på neddragningar, till och

2009/10:35

7 maj

med mycket substantiella eller totala sådana. Det förutsätter dock att det finns motsvarande beredskap på den ryska sidan. Jag tror att förhandling-
en och möjligheten till framsteg skulle kompliceras om vi globaliserade
denna problematik. Då får vi nämligen in aktörer som har andra typer av
arsenaler, andra typer av frågeställningar och andra typer av prioritering-
ar.

Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi har hemligstämplade protokoll här.

Anf. 24 Utrikesminister CARL BILDT (m):

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN:

Okej, då har vi en ny hemligstämpel. Jag vill också påpeka att Hans
Linde är mycket allmänbildad.

Jag finner även i detta fall att det finns stöd för regeringens här redo-
visade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 5, Iran.

Anf. 26 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Detta är en fråga som står på dagordningen då och då, och det är inga
slutsatser. Jag tror att det kommer att bli ett allmänt informationsutbyte.
Det kan möjligtvis påverkas av huruvida vi kommer att ha en brittisk
utrikesminister på måndag, vilket väl inte är alldeles säkert som det ser ut
med röstsammanräkningen i Storbritannien just nu. Jag tror att det blir en
allmän avstämning av den informationsbild vi har om dels förhandling-
arna som pågår angående en sanktionsresolution i FN:s säkerhetsråd, där
förhandlingar förs i P5-kretsen men går rätt långsamt framåt, dels de in-
formationer vi må ha om olika kontakter med Iran och den iranska in-
ställningen.

Där är väl i korthet läget att Iran är rätt aktivt på den diplomatiska
fronten. Jag tror personligen att de är intresserade av en uppgörelse om
forskningsreaktorn i Teheran. Avståndet mellan de bägge positionerna,
alltså EU 3-positionen – eller 5+1 eller 6 eller hur man nu definierar
dessa stater – å ena sidan och Iran å andra sidan är inte större än att det
kan överbryggas med kreativ diplomati. Sedan är frågan om viljan att
överbrygga det finns på respektive håll, och det är något oklart. Här före-
ligger en del indirekta samt direkta kontakter. I den offentliga uppmärk-
samheten är det framför allt den diplomati som bedrivs av dels Turkiet
och dels Brasilien – bägge ledamöter av FN:s säkerhetsråd. Den brasili-
anske presidenten Lula kommer också att besöka Teheran inom kort.

Vi hade möjlighet att lyssna även till den iranske presidenten i gene-
raldebattens inledning i måndags, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offent-
lighets- och sekretesslagen** <<< Det innehöll inga av de mer förgripliga
utfall vi dess värre har fått vänja oss vid från hans sida under senare år,
men det innehöll inte heller några konkreta besked. Samtal med utrikes-
minister Mottaki visar på en viss rörelse i vissa av frågorna – det har
förts rätt utförliga samtal i Washington i dessa ärenden – men jag tror att

det är för tidigt att göra någon slutgiltig bedömning av var vi hamnar i detta sammanhang.

Detta är som sagt kontakter och sonderingar som sker i skuggan av de förhandlingar som sker i säkerhetsrådet om en resolution om sanktioner. En resolution i säkerhetsrådet om sanktioner kräver självfallet att ingen av de fem permanenta medlemmarna röstar mot. Men det är klart att det knappast är möjligt att få ett sanktionsbeslut som är effektivt utan att man har alla fem med, det vill säga positiva röster. Det räcker dock inte, utan man måste i säkerhetsrådet ha nio positiva röster – 9 av de 15 måste rösta ja för att man ska få ett beslut. Det är inte alldeles uteslutet att det kan uppnås, men det är heller inte alldeles givet att det kommer att bli enkelt.

Anf. 27 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag skulle vilja fråga vad den svenska positionen är när det gäller EU-autonoma sanktioner.

Anf. 28 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Vi tillhör dem som har en rätt skeptisk inställning till det hela. Vi har en överenskommelse som kommer från Europeiska rådet i december, tror jag, om att vi när ett beslut kommer från säkerhetsrådet ska vara redo att diskutera att förstärka detta med EU-autonoma sanktioner.

Sedan har vi en diskussion om vad detta kan innebära och hur långt det kan gå. Jag tillhör dem som är rätt återhållsamma i denna del, inte bara för att jag i största allmänhet inte tillhör dem tror på sanktionsinstrumentets effektivitet utan också för att jag tror att förutsättningen för att man ska få någon typ av effektivitet av ett sanktionsinstrument är att man har det universellt. Att få det universellt, både vad gäller legitimitet och vad gäller geografisk räckvidd, förutsätter beslut av säkerhetsrådet.

Vad man därutöver gör kan i några sammanhang vara effektivt, men man ska inte överskatta det. Det finns också i vissa delar en risk för att det slår tillbaka. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Därför har vi lite större betoning på världen, det vill säga FN, än på väst i meningen EU och USA.

Anf. 29 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag var egentligen inne lite grann på just denna fråga. Iran är nämligen precis som ministern säger väldigt aktivt på den diplomatiska fronten. De har varit och är hela tiden på en stor charmoffensiv bland annat i Latinamerika.

Nu när vi diskuterar Iran är det mycket kärnvapenfrågan det handlar om, och de mänskliga rättigheterna kommer i skymundan. Detta är dock frågor man måste lyfta upp samtidigt, naturligtvis. Jag menar att man kanske kan använda sig mer av Irans nya vänner på den diplomatiska fronten – de är ändå vänner med oss också – just för att få situationen att det är världen mot, också när det gäller de mänskliga rättigheterna. Det finns på den fronten en hel del att önska också när det gäller Irans vänner, men de är ändå bättre.

Jag vet alltså inte hur pass mycket man försöker komma bakvägen för att nå Iran eller om man bara går på i ullstrumporna, som vi brukar.

2009/10:35

7 maj

Anf. 30 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Ja, vi brukar gå på i ullstrumporna. Men jag tror att det är en alldeles riktig och dessutom viktig synpunkt att det för att kunna påverka Iran inte bara handlar om att göra som vanligt, det vill säga göra uttalanden, tala med dem och så vidare, utan också om att försöka påverka dem som kanske har större möjligheter att tala med den iranska ledningen än vad vi har. Det gör vi också – framför allt i den nukleära frågan, ska sägas, plus i en del andra frågor. Vi har haft en del mycket svårlösta konsulära fall. Jag kan för en gångs skull säga att vi inte har något alltför akut sådant för ögonblicket, men det har varit betydelsefullt också i dessa sammanhang.

Vad gäller de mänskliga rättigheterna måste jag dess värre säga till nämnden att bedömningen är att regimen har konsoliderats under de senaste månaderna. De mycket akuta interna svårigheterna – och då talar jag egentligen mindre om folket gentemot regimen; jag talar om svårigheterna inom regimen – har delvis överbryggats. Det är delvis en följd av att konfrontationen mellan Iran och omvärlden ser ut att trappas upp. Det har nästan alltid effekten att det konsoliderar en regim.

Detta har kanske inte lett till att övergreppen mot de mänskliga rättigheterna intensifierats. Det vill jag inte direkt säga, för det var egentligen mer akut när det var i ett spännande skede. Då stod nämligen våldsanvändning och sådant på dagordningen. Nu är det mer den tysta, dagliga repressionen som dominerar, men det har kanske kortsiktigt minskat möjligheterna för avgörande förändringar i den iranska regimen politik.

Detta sagt mer som ett allmänt försök till bedömning av hur läget är. Det hindrar inte att vi kommer att fortsätta att påverka detta. Mitt intryck är att man i Teheran – Teheran är ett ställe med en regim med många aspekter och fasetter – över huvud taget bryr sig lite om bilden i omvärlden när det gäller mänskliga rättigheter. De är medvetna om att bilden i omvärlden av den iranska regimen har påverkat påtagligt till det negativa, framför allt i regionen, vilket är det som betyder någonting. Om det har påverkats negativt eller positivt i Sverige eller i Peru betyder, om vi ska vara alldeles realistiska, något mindre. Men bilden i den omedelbara region där Iran ser sitt inflytande som viktigt är mer negativ och någonting de är medvetna om och förmodligen kommer att försöka reparera på ett eller annat sätt.

Anf. 31 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Vi går vidare till punkt 6, Förberedelser inför toppmötet mellan EU och Ryssland.

Anf. 32 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Även detta är en så kallad orienteringsdiskussion som vi brukar ha vid dessa möten. Jag vet inte riktigt vad det kommer att handla om, men det ska vara ett toppmöte i Rostov vid Don den 31 maj–1 juni. Det blir det första toppmötet med Ryssland i det nya formatet, det vill säga att det spanska ordförandeskapet inte finns med alls, utan det är Herman Van Rompuy och Catherine Ashton plus självfallet kommissionspresidenten Barroso som är med.

Det kommer att handla rätt mycket om allmän diskussion om det som vi kallar för moderniseringspartnerskap, som vi i någon utsträckning lanserade vid toppmötet i Stockholm, där en avgörande byggsten självfallet är WTO-medlemskap. Hur det blir med den frågan är fortfarande lite skrivet i stjärnorna. Jag tror personligen att förutsättningarna för att den frågan ska röra sig framåt är något bättre nu än tidigare, även om det finns ett antal mycket knepiga frågeställningar som återstår att lösa i det sammanhanget. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det finns en diskussion som har tagits upp framför allt av Spanien att man skulle accelerera dialogen om viseringsfriheten med Ryssland. Jag vill inte påstå att det finns något motstånd mot detta i någon större utsträckning, men det finns synpunkter från bland annat Sverige att vi bör ha en tydligare regional ansats till hela viseringsfrihetsproblematiken. Vad menar jag med det? Jo, jag menar att vi ska ha samma ansats österut som vi har gentemot västra Balkan ungefär. Gentemot västra Balkan har ansatsen varit att vi har sagt: Ni måste göra ditt och ditt och ditt och ditt. Då blir det viseringsfrihet.

Sedan utvärderar vi om de gör ditt och ditt och ditt och ditt. Det är en utvärdering som sker av kommissionens experter. Beslutet fattas i grunden av justitieministrar, inrikesministrar eller hur de olika konstellationerna är i de olika länderna. Det är performance based. Exakt när de får viseringsfriheten avgörs av när de tar de där stegen. Vi förordar samma ansats österut, det vill säga att vi sätter upp vad Ryssland, Ukraina, Moldavien, Georgien och i teorin också Vitryssland ska göra. Gör de det får de viseringsfriheten; gör de det inte får de det inte. Det är det som jag tror i slutändan kommer att bli den europeiska politiken, men vi kanske inte är där riktigt än.

Diskussion om viseringsfrihet har varit lite så där politiserad. Vi har ett bättre arrangemang för Ryssland än vad vi har för Ukraina, trots att gentemot Ukraina åtnjuter EU-medborgare viseringsfrihet, medan gentemot Ryssland har svårigheterna för EU-medborgare snarast tilltagit under senare år. Det här bör harmoniseras så att vi har en enhetlig östlig viseringsliberaliseringspolitik och viseringsavskaffande politik. Det är den linjen som Sverige driver.

Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN:

Det här känns som att det är en informationspunkt, inte sant?

Anf. 34 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Ja, det är en informationspunkt.

Anf. 35 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 7, EU:s förbindelser med strategiska partner.

Anf. 36 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är ännu mer en informationspunkt, höll jag på att säga, i den mån att det är en relativt nebulös materia.

Vi har haft en diskussion som egentligen inleddes under det svenska ordförandeskapet, under vårt Gymnichmöte här i Stockholm, om hur vi ska utforma relationerna till omvärlden och olika aspekter på detta, dels närområdespolitiken i vid bemärkelse, både utvidgningspolitiken och närområdespolitiken i övrigt, dels dialogen med olika strategiska aktörer. Den diskussionen fick ökad kraft efter erfarenheterna från Köpenhamnsmötet. Vi såg där från vår sida, från amerikansk sida och från andra sidor att det, som i Dohaförhandlingarna tidigare, är en annan värld som växer fram där ute. Det ställer krav på vad jag brukar kalla starkt ökad bandbredd i vår dialog med de strategiska aktörerna. Det kan vara Kina, Japan, Indien, Sydafrika och det kan vara Brasilien.

Vi har fört en diskussion om hur detta ska åstadkommas. Vi hade en något allmän diskussion vid lunchen i Luxemburg, och kommer att ha en diskussion nu också. Den kommer att centreras kring Kina och Japan, har jag förstått, och det mot bakgrund av att Catherine Ashton var i både Tokyo och Beijing och för delen även i Shanghai förra veckan. Hon kommer att rapportera från detta. Det är också mot bakgrund av att det har utlysts ett extra europeiskt toppmöte som kommer att handla om de här strategiska relationerna med omvärlden.

Det kommer att äga rum, om jag inte missminner mig, den 16 september. Det är från svensk utgångspunkt ett inte alldeles idealiskt datum, men EU-nämnden kan se fram mot att få valrörelsen avbruten av ett möte i detta ämne inför detta toppmöte. Tanken är att vi ska ha lite diskussion om hur det ska läggas upp inför mötet i september.

Anf. 37 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag tänker på mänskliga rättigheter. Det talas ännu mindre om det när det gäller Kina än när det gäller Iran. Helt plötsligt har Kina så att säga blivit rumsrent efter OS. Dessförinnan pratade man om de mänskliga rättigheterna, dödsstraff, etcetera. Nu är det världsutställningen, och ingen diskussion om mänskliga rättigheter har förekommit i det fallet, såvitt jag har hört i alla fall, inte några större protester.

Jag undrar hur EU:s inställning är. I hur stor utsträckning pratar man mänskliga rättigheter och dödsstraff när diskussioner om Kina förs?

Anf. 38 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Under det svenska ordförandeskapet gjorde vi det. Jag ska bara ta upp en fråga i det sammanhanget, och jag lyssnar gärna på synpunkter i den delen. Jag tycker att det är en intressant frågeställning.

Vi har nu en MR-dialog mellan Sverige och Kina. Det tycker vi är bra. Sedan har vi en MR-dialog mellan EU och Kina. Det finns ett antal andra länder som har en MR-dialog. Då kan man ställa sig frågan: Ska vi avskaffa de nationella MR-dialogerna och i stället lägga kraften på en kraftfull EU-dialog? I och med att vi har nationella dialoger försvagar vi i någon utsträckning EU-dialogen. Så är det. Kina har inte så stor anledning att lyssna på EU-dialogen om de samtidigt kan ha en nationell dialog som är lite svagare med något land. Sverige kan vara starkt i sin dialog, men är det samtidigt ett annat land som har en nationell dialog där de är lite svagare försvagar det både EU-dialogen och den svenska dialogen. Det ska vi vara fullständigt medvetna om. Det är så det fungerar. Man kan mycket väl argumentera för att vi ska avskaffa alla de nationella

dialogerna och koncentrera all vår uppmärksamhet internt från svensk utgångspunkt på att påverka innehållet i den EU-dialog som då självfallet får en helt annan tyngd.

Vi driver från svensk sida vad gäller MR i inte bara Kina utan i största allmänhet den politiken att vi ska ha en mycket tydligare offentlig MR-redovisning från EU:s sida. Från svensk sida publicerar vi årliga bedömningar av MR-läget i olika länder i världen. Det är förenat med betydande svårigheter att göra det, ska jag säga, för vi har inte riktigt kapaciteten från svensk sida att de facto oberoende bedöma MR-läget i varje land i världen. Skulle vi kunna få EU att göra samma sak finns det då för det första kapaciteten att göra en saklig bedömning av varje land. För det andra skulle vi få en helt annan kraft i det som sagts, och då skulle det också finnas en mycket tydligare EU-position vad gäller till exempel Kina än vad som är fallet i dag.

Det är den typen av avvägningar som måste göras när vi utformar den gemensamma utrikespolitikens strukturer och när vi ser på de instrument som kan vara mest verksamma för att påverka till exempel MR-utvecklingen i Kina.

Anf. 39 BODIL CEBALLOS (mp):

Om jag har uppfattat Kina rätt är de inte så intresserade av just en diskussion direkt med EU, utan man är mer intresserad av de bilaterala diskussionerna.

Anf. 40 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Av just detta skäl.

Anf. 41 BODIL CEBALLOS (mp):

Ja, just det, men i dagsläget är det knappast läge att vi skulle lägga ned vår MR-dialog. Det är inte antingen eller utan det är både och som måste fortsätta hela tiden. Vi kommer att fortsätta med egna diskussioner och bilaterala förhållanden till Kina även om EU får en starkare position. Det är viktigt att ha garden uppe hela tiden på båda fronterna.

Anf. 42 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är som Bodil Ceballos säger, men anledningen till att de är mer intresserade av de nationella än av EU:s MR-dialog är att de nationella är svagare än EU-dialogen. Så är det. Det leder till frågetecken från vår sida. Det är mer en fråga för framtiden: Hur ska vi göra detta för att ha någon typ av inflytande i sådana här frågor framöver?

Anf. 43 KARIN GRANBOM ELLISON (fp):

Jag ser i underlaget att det var det svenska ordförandeskapet som tog initiativ till en sådan här diskussion med syftet att tydligare definiera EU:s intressen. Jag tycker att det vore intressant att veta vad Sverige vill att EU:s intressen ska vara. Finns det någon prioritering för det?

Klimatfrågan har blivit så väldigt aktuell och går in i rätt många politikområden. Själv tycker jag att det känns lite sent att diskutera strategiska partner i klimatfrågan den 16 september. Det är viktigt att ha det i bakgrunden. Kina är ytterst en mycket angelägen aktör att få med på

2009/10:35

7 maj

banan. Bland annat har de egna klimatplaner som är viktiga att genomlysas för att se om vi på något sätt kan få dem att vilja gå vidare med dem.

Jag vill helt enkelt höra vad Sverige vill att EU ska ha för prioriteringar. Hur kan man se det genom klimatglasögonen?

Anf. 44 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är en något vid fråga. Vi ska ha en process för att diskutera och fastställa vad vi bedömer som EU:s strategiska intressen i olika sammanhang. I det mer omedelbara perspektivet har vi det inom ramen för arbetet med EU:s säkerhetsstrategi som vi har antagit en gång och reviderat en gång och säkert kommer att revidera ytterligare. Där försöker vi vara strategiskt inriktade vad gäller de intressen och värderingar som vi ska företräda i olika riktningar.

Det kan inte vara hela svaret på frågan, utan sedan måste vi i typ sådant som klimatfrågan fastställa lite mer specifikt vad vi vill uppnå. Det har vi gjort just i klimatfrågan, ett av de områden där vi är tydligast. I handelsförhandlingar måste vi fastställa det också.

Diskussionen, som den nu planeras eller som jag förstår att den är tänkt vid Europeiska rådet i september, utgår från att Lissabonfördraget säger att Europeiska rådet ska ha det övergripande ansvaret – jag har glömt formuleringen – för att fastställa inriktningen eller strategiska prioriteter eller vad det nu är för någonting.

Tanken är att vi då och då ska ta fram dokument som förankras på stats- och regeringschefsnivån om den strategiska inriktningen. Det tycker jag är rimligt, och det ska då vara förankrat i säkerhetsstrategin.

Vi har från svensk sida drivit att vi vill ha en tydligare säkerhetsstrategi. Vi vill ha den uppdaterad oftare för att få ett styrinstrument, men sedan får vi nu se de styrinstrument som ska utvecklas i samband med Lissabonfördraget. Vi tycker till exempel, för att återvända till MR-frågan, att vi där också skulle ha tydligare offentliga dokument som redovisar vår inställning. Men det är work in progress, får man nog säga, hur vi utvecklar de olika styrinstrumenten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Anf. 45 VICE ORDFÖRANDEN:

Det finns inga fler frågor eller synpunkter, och då går vi till beslut. Vi tackar för informationen.

Det finns en mängd A-punkter, men innan vi kommer till dem tänkte jag fråga om det finns någonting i anslutning till rådets möte att ta upp då det ju kommer att vara en del som händer. Finns det någonting att säga om det?

Anf. 46 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är ett associeringsråd med Turkiet, och det är ett EES-råd. Dessutom kan jag nämna – det ligger lite utanför det här – att vi har någonting som heter Friends of Ukraine. Den polske utrikesministern och jag har sammankallat till ett möte med ett antal utrikesministrar och med den ukrainske utrikesministern på måndag morgon för att gå igenom den senaste utvecklingen i Ukraina och utvecklingen när det gäller Ukrainas förbindelser med omvärlden både åt öster och åt väster.

Anf. 47 KERSTIN LUNDGREN (c):

Det låter som att det är väldigt viktigt att EU lyfter fram den utveckling som pågår i Ukraina. Vi hade ju anledning att fundera lite grann när vi hörde vad som hände i förra veckan i Strasbourg och presidentens uttalanden när det gäller möjliga erkännanden av Sydossetien och Abchazien. Det lät oroande också i går när vi följde upp och hade diskussioner med Georgiens talman som hade haft kontakt men inte fått något klarläggande. Det fanns flera tecken när Janukovitj var i Strasbourg som var oroande, och det här var ett av dem.

Det är naturligtvis väldigt angeläget att inte bara upprätthålla välkommandet – att EU välkomnar Ukraina närmare sig och så småningom som medlem – utan också att vara varsam med den utveckling som pågår just nu.

Anf. 48 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det är väl en del av bakgrunden till att vi har sammankallat till det här mötet. Det är klart att det ligger i allmänt europeiskt intresse att det är ett gott förhållande mellan Ukraina och Ryssland. Det finns inget motsatsförhållande mellan detta och de strävanden som vi företräder, men vi vill gärna veta lite mer om hur de ser på utvecklingen mot Europeiska unionen och de principer som vi företräder, om det finns möjliga konflikter mellan den östliga och västliga politiken och hur man i så fall avser att hantera dem.

Enligt vår mening behöver det icke föreligga några sådana konflikter. Det är inte vår avsikt att det ska finnas några sådana konflikter. Men det kan ju finnas en drift i politiken när det gäller framför allt energi- och gassektorn, ska jag säga, som kanske underminerar lite av den reformsträvan också vad gäller energihushållning och den energipolitik som vi har. Vi har till exempel investerat mycket politiskt kapital, och vi är också beredda att investera mycket finansiellt kapital, i ett mycket stort program för energihushållning i Ukraina. Detta förutsätter att man har en prispolitik som är realistisk. Nu valde den ukrainska ledningen att försöka lösa sina budgetproblem genom att med olika eftergifter få en väsentlig rabatt på det ryska gaspriset i förhållande till de avtal som var träffade tidigare.

Jag kan förstå det i det mycket kortsiktiga perspektivet då man vill klara ett akut budgetproblem, men det är klart att det underminerar den långsiktiga strävan att reducera deras beroende av gasimport och för all del av gasproduktion i sig som vi från europeisk sida har satsat rätt mycket på. Det är den typen av frågeställningar som vi vill diskutera lite mer ingående med den ukrainske utrikesministern.

Anf. 49 VICE ORDFÖRANDEN:

Då lämnar vi den delen av dagordningen. Det finns ett antal A-punkter. Dem tar vi ju inte beslut om här vid sammanträdet utan senare, men finns det någonting som utrikesministern vill säga om de A-punkterna, eller finns det några frågor gällande dem från ledamöterna?

2009/10:35

7 maj

Anf. 50 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Det enda som jag på rak arm kan komma på är väl att vi tar förhandlingsdirektiven för associationsavtalen med södra Kaukasus. Det är ju ett utflöde av vad vi gjorde under det svenska ordförandeskapet.

Anf. 51 VICE ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor om A-punkterna? Jag finner inte så. Då tackar vi utrikesministern för i dag och önskar trevlig helg!

Anf. 52 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Tack detsamma!

Anf. 53 VICE ORDFÖRANDEN:

Statsrådet Gunilla Carlsson med medarbetare är hjärtligt välkomna hit. Vi har två återrapporter som gäller statsrådet. Det är en från den 16–17 november och en från den 17–18 februari. De är utskickade till nämndens ledamöter. Jag undrar om statsrådet vill tillägga något.

Anf. 54 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Fru ordförande! Jag har ingenting om det inte finns några frågor. Jag har också med mig statssekreterare Joakim Stymne som var med i Segovia. Vi återkommer till Haiti vid ett senare dagordningstillfälle, så det kanske räcker.

Anf. 55 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har läst återrapporten och ser att ett antal länder inte ville gå med på slutsatser på grund av det här med additionalitet. Man tyckte inte att skrivningarna var tillräckligt bra. Sedan kompromissade man fram något. Det var två länder som ville ha skrivningar om att klimatåtgärder skulle vara additionellt till det vanliga biståndet.

Jag skulle vilja veta vilka länder det var och vad Sveriges inställning var i den frågan.

Anf. 56 HANS LINDE (v):

Jag har en fråga på samma återrapport som Bodil Ceballos. Jag tror att det är den från den 16–17 november. Den har i alla fall skickats ut inför det här mötet. Det är stycket om klimatförändring, utveckling och finansieringsvägar.

Jag har samma fråga som Bodil Ceballos. Vad jag förstår har det här verkat vara den stora diskussionen på biståndsministrarnas möte. Men jag ser inte någonstans att Sverige har yttrat sig i den här helt centrala diskussionen. Jag skulle vilja dubbelkolla om Sverige över huvud taget deltog i denna diskussion eller bara lät andra länder diskutera frågan.

Det står också i slutsatsen att man till slut har lyckats lösa ut frågan om additionell finansiering genom olika former av fotnoter, korsrefereringar etcetera. Det är lite kryptiskt vad det innebär. Vad blev egentligen slututfallet av diskussionerna om additionella resurser till klimatförändringarna?

Anf. 57 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Vi hade en lång diskussion om detta, om det ska vara additionellt eller inte. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

Jag tyckte att det var viktigt – det var det också under Sveriges ordförandeskap – att se till att vi höll ihop detta, framför allt att vi såg till att få de biståndslöften som redan är givna uppfyllda. Det är också en mycket känd ståndpunkt i Sverige att regeringen ser på klimatanpassningsproblematiken som en del i en utvecklingsagenda, eftersom klimatiförändringarnas effekter riskerar att undergräva gjorda utvecklingsinsatser och även försvåra och fördyra för framtiden. Det är viktigt att det hänger ihop. Därför har vi satt fokus på att flera länder borde göra som Sverige, det vill säga fullfölja de totala åtaganden man har gjort. Därmed skulle det också bli additionella medel, både för fattigdomsbekämpning och naturligtvis för klimatanpassningen.

Anf. 58 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi lägger åiterrapporterna till handlingarna och går in på dagordningen för mötet på måndag, punkt 1, Jämställdhet och kvinnors egenmakt – Riktlinjedebatt.

Anf. 59 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Det här är inte fråga om några rådsslutsatser utan en riktlinjedebatt, precis som vice ordföranden sade. Avsikten är att vi ska anta rådsslutsatser på kommande FAC den 14–15 juni. Det är framför allt Catherine Ashton som har velat ha detta som en bred och öppen diskussion.

Sverige har en väldigt hög profil på det här området. Vi kommer framför allt att lyfta fram kvinnors och mäns ansvar för jämställdhet, prata om kapacitetsutbyggnad inom kommissionen och också behovet av samstämmighetspolitik.

Kommissionen har ju antagit en Gender action plan som ligger till grund för detta arbete. Vi avser att yttra oss under diskussionen och framför allt se till att den här handlingsplanen också skulle kunna genomföras.

Anf. 60 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 2, EU:s strategi inför FN:s konferens om millenniutvecklingsmålen.

Anf. 61 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Även detta är en orienteringsdiskussion inför MDG-toppmötet. Diskussionen förväntas kretsa kring EU:s hemläxa och vad som bör vara EU:s position inför högnivåmötet i New York i september i år. Dessutom kommer vi naturligtvis att diskutera hur de nationella handlingsplanerna i medlemsstaterna ser ut för biståndsvolymer och hur millenniemålen ska hanteras.

Kommissionen förväntas inom kort, också inom ramen för halvtidsöversynen av Europeiska utvecklingsfonden, föreslå ett särskilt initiativ på 1 miljard euro extra som stöd till millenniemålsuppfyllnad med fokus på länder som släpar efter. Jag tror att det är just detta som diskussionen kommer att kretsa kring. Hur uppfyller vi själva givna åtaganden? Hur kan vi entusiasmera andra länder och givare att bli mer generösa och

effektiva i sitt bistånd? EU är ju världens största biståndsaktör, men det finns också andra länder som har förmåga och kapacitet. Vi måste locka ut dem på banan också. Det här är en FN-konferens.

Naturligtvis kommer även de länder som är minst utvecklade att diskuterats, och man får försöka att verkligen se var behoven är som störst när det gäller det vi vill åstadkomma med millenniemålen. Jag vill informera nämnden om att vi jobbar för att denna fråga ska vara en av de stora frågorna på Europeiska rådets möte. För Sveriges del kommer vi utifrån den här principen, för vi har ju uppfyllt många av våra åtaganden, att i våra planer inför hur Sverige ska agera inför toppmötet i New York och också under denna diskussion att framför allt fokusera på millenniemål 5 om mödradödlighet för att just se var det släpar efter som mest. Vi ser de här frågorna som integrerade.

Ungefär så tror jag att tanken är med orienteringsdiskussionen och att ni vet lite grann om var vi tänker göra inlägg.

Anf. 62 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Jag har tre olika frågor. Jag förstår att en av de stora knäckfrågorna inför FAC den 14–15 juni, när man ska dra slutsatser, i vanlig ordning är hur man ska hantera just MDG5, frågor om mödradödlighet och frågor om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Jag förstår att vi återigen får se hur länder som Polen och Malta blockerar alla progressiva framsyftande skrivningar om kvinnors rätt till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Jag förstår att det här är ett tidigt skede av diskussionerna runt rådsslutsatserna, men jag skulle ändå vilja veta hur man från den svenska regeringens sida ser på diskussionen runt rådsslutsatserna. Det är ju en helt central knäckfråga. Siktas man nu in sig på att försöka hitta någon slags minsta gemensamma nämnare med Polen och Malta, eller kommer man från svensk sida att vara beredd inför FN:s millenniemålstoppmöte att gå fram separat med like-minded countries som man har gjort tidigare? Det var min första, kanske mer övergripande fråga.

Sedan är det två frågor som också berör just den här punkten och handlar om FN:s millenniemålstoppmöte. Den här stora konferensen, som kommer att vara helt avgörande och central i millenniemålsarbetet, kommer, om jag inte minns fel, att ligga ett par dagar efter det svenska valet. Då är det helt avgörande att det också finns representation från Sverige på plats för den här konferensen. Jag skulle vilja veta hur den borgerliga regeringen har planerat när det gäller deltagandet i konferensen vid FN:s millenniemålstoppmöte.

Min sista fråga berör det viktiga i att det nu inte bara gäller att få fram bra rådsslutsatser utan att Sverige är aktivt i den breda processen när det gäller förarbetena fram till FN:s millenniemålstoppmöte. Ett viktigt steg kommer att vara den stora konferens som kommer att hållas den 7–9 juni, Women Deliver. Där vet jag att statsrådet, trots att statsrådet tidigare har tackat ja till att delta nu har tackat nej och hoppat av konferensen. Jag skulle vilja veta varför man har valt att inte delta vid denna helt centrala konferens när det gäller att stärka arbetet med just MDG5, mödradödlighet och SRHR-frågor inför den stora millenniemålskonferensen.

2009/10:35

7 maj

Anf. 63 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har en fråga om biståndsvolymer. Vi talade lite grann om det i går i utrikesutskottet. Dessutom står det i en av återrapporterna om den diskussion som har förevarit.

EU har nu ett mål på 0,56 procent sammanlagt, men vissa länder säger att de inte ens når sina egna mål på 0,17. Det var väl i november eller februari ni diskuterade det. Jag minns inte när det var. Nu har vi en kris i ett antal länder och en väldigt skakig situation. Jag skulle vilja veta om ni tror att det kommer att påverka viljan i ännu högre grad än tidigare, om det kommer att bli en svårare diskussion den här gången eller om man kan få några positiva resultat.

Anf. 64 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Fru ordförande! Eftersom jag sällan får lov att vara i nämnden hoppas jag att ni ursäktar om jag också tar upp några frågor av central betydelse med en kanske inrikespolitisk kontext, för att därmed kunna argumentera och arbeta för Sveriges intressen på ett sätt som också omfattar hur vi gemensamt ser på olika saker och för att identifiera eventuella skiljelinjer. Jag kommer också att uppehålla mig lite grann vid inrikespolitik därför att en del frågor inte direkt rör hanteringen vid det kommande rådsmötet. Men jag ska försöka vara så kortfattad som möjligt.

Jag kommer att ha anledning att under dagordningspunkten för A-punkter ta upp en fråga just kring SRHR och konkret, praktisk behandling redan vid dagens möte just för att diskutera lite hur nämnden ser på de strategier som vi jobbar med i olika sammanhang. Det är uppenbart att det i världen, inte minst såg jag det vid ett G8-möte, finns en överhängande risk för försvagning på området SRHR-frågor. Det är alltså inte bara i EU i dag utan också lite grann i världen, i en tid när vi framför allt måste slåss mer för kvinnors rättigheter och naturligtvis också de sexuella reproduktiva rättigheterna.

Min ambition är därför att vi fortsätter som vi har gjort under hela den här mandatperioden med att vara, många gånger en bråkstake, många gånger hyggligt isolerade, tyvärr, i att vilja dra det här längre. Det är en fråga som handlar om både moral och rättigheter men som också handlar om hur man faktiskt uppnår resultatförbättring, hur man ser var behoven är som störst och hur man också genom att mer fokusera på kvinnors rättigheter skulle kunna åstadkomma förbättringar för kvinnors hälsa, för kvinnors arbetskraftsdeltagande och så vidare.

Vi kommer därför att i första hand försöka använda vår position, tillsammans med ett antal like-minded, för att driva EU så långt vi bara kan. Men vi vet också att det finns de som är nästan lika övertygande, fast på andra sidan av åsiktsskalan, och som kanske uttrycker sig nästan lika starkt som jag. Därför kommer vi inte att få fram de EU-positioner som skulle vara nödvändiga, som skulle visa på EU-samsyn och också påverka det här mer positivt. Vi kommer inte att kunna få den typen av drömtexter.

Vi kommer att försöka driva EU-ståndpunkter så långt vi bara kan. Vi kommer att fortsätta att opinionsbilda för de här frågorna och se hur långt vi kan gå. Därmed har vi, eftersom jag också medvetet har valt millenniemål 5, satt oss i en position där vi också lovar att dra detta lite vidare därför att frågan är så central.

Vad gäller millennietoppmötet, som kommer att avhållas precis efter det svenska valet, hör jag en mycket relevant fråga från en utrikesministerkandidat, vad jag har förstått. Det är en bra fråga som vi reser här i nämnden och som UD kanske får ta tillbaka och diskutera. Hur ser den svenska representationen ut? Jag har i alla fall bestämt mig för att jag vill fortsätta att vara biståndsminister och har planerat att åka till New York och företräda Sverige. Men man vet ju inte riktigt med vilket mandat. Det där brukar vi kunna hantera bra för det fall det är fråga om makt-skifte, men det kan också vara ett gott tillfälle att fundera på ökad representation från riksdagen, eftersom det är centrala frågor i ett väldigt svårt och känsligt skede, precis som Bodil Ceballos tog upp.

Vi är lyckligt förskonade i Sverige tack vare att vi har fört en ekonomiskt ansvarsfull politik som gör att vi inte har kaos i de nationella finanserna. Likväl känner vi att det finns en stor skörhet och att det har varit stora anspänningar i den svenska ekonomin. Många känner sig oroliga också för framtiden, för räntor, för inflation och för jobben.

För att kunna ha ett starkt internationellt engagemang tror jag att det är viktigt att föra en stark ekonomisk-finansiell politik i Sverige. Vi har därför inte fått se några attacker på biståndsvolymer i Sverige under den här mandatperioden, vilket faktiskt är unikt. Till skillnad från tidigare ekonomiska saneringar har inte biståndet varit med och finansierat nu. Det tycker jag är ett styrketecken just med tanke på behovet av att vi håller ordning och reda.

Precis som Bodil Ceballos antyder kommer det att vara än svårare när man nu skär fruktansvärt i vanskötta ekonomier i delar av Europa att samtidigt säga att deras små, små biståndsbudgetar ska vara intakta. Det är liksom nationella debatter som vi bara kan påverka genom diskussioner. Det är ju så att det inte finns ett överflöd av resurser som man vill dela med sig av. Och jag tror att debatten i många länder är väldigt hätsk.

Det finns de nya medlemsstater som faktiskt verkligen ambitiöst försöker komma upp till de 0,17 procenten. Jag tycker att de ska erkännas. Jag tror att Polen är ett av de länder som har försökt och som också har hyggligt välskötta finanser. Men det är alltså ett väldigt svårt läge nu, dels behoven i världen, dels också hur ekonomierna i många givarländer ser ut. Därför tror jag att det kommer att vara turbulent även på detta område.

Den sista frågan gällde mötet i juni, UN Action här i Sverige och kring millenniemål 5. Jag har välkomnat uppdraget åt Sida att jobba med just millenniemål 5 också strategiskt. Vi har ett väldigt bra samarbete kring den frågan.

Att det över huvud taget har kommit upp att jag inte skulle delta tror jag snarare beror på ett missförstånd mellan mig och Margot Wallström. Anledningen till att jag var sen hit i dag, och för det ber jag nämnden om ursäkt, var att FN:s särskilda sändebud för sexualiserat våld mot kvinnor, Margot Wallström, just i dag har besökt UD och Sida för att diskutera just hennes uppdrag, och vi var väldigt glada för detta. Men i förberedelserna inför junimötet, där hon också avser att delta, har det varit något missförstånd om att hon inte ville att jag skulle delta. Därför har det sänts ut rykten om att jag inte vill delta. Men min ambition och min kalender säger att jag absolut ska delta, för jag tycker att det här är ett centralt och viktigt möte. Det handlar inte alls om olika partipolitiska fäjt, utan det

är väldigt viktigt att vi står enade i en UN Action plan för de här frågorna. Det arbete som jag har initierat vad gäller millenniemål 5 tänker jag fullfölja ända in i mål.

Anf. 65 KERSTIN LUNDGREN (c):

Jag ger fullt stöd för detta. Jag vill bara ställa frågan på vilket sätt klimatmålet i de åtta MDG kommer att finnas med. Det är klart viktigt att vi inte tappar bort klimatfrågorna i millenniemålsuppföljningen, eftersom de är en del av lösningen och en del av en hållbar utveckling.

När jag läser MDG-rapporten från 2009 ser jag att det finns en del runt omkring förutsägbarhetsfrågor i den. Jag tänkte fråga ministern om de frågorna kommer att finnas med när det gäller EU:s bistånd, om man från EU arbetar kring förutsägbarhetsfrågor när det gäller biståndsflöden.

Anf. 66 HANS LINDE (v):

Om vi har målet att utfallet av FN:s millenniemålskonferens ska bli så bra som möjligt är det viktigt att vi dels arbetar – och där har biståndsministern mitt stöd – för att rådsslutsatserna ska bli så bra som möjligt, dels är beredda att agera separat om vi inte når hela vägen fram.

Men det är minst lika viktigt att Sverige deltar i den breda internationella debatten och använder de kanaler som finns. Vi kan tyvärr konstatera att det har varit en rad konferenser där Sverige inte har deltagit fullt ut. ICPD-konferensen i Addis Abeba i oktober var ett sådant exempel. Jag tror att biståndsministern missförstod mig när det gällde den konferens jag talade om. Jag syftade på konferensen Women Deliver den 7–9 juni i Washington, som kommer att vara central i förberedelsearbetet just när det gäller millenniemål 5. Jag har förstått att biståndsministern har lämnat återbud, och det beklagar jag.

Jag tror att vi behöver både jobba inom EU-kretsen för att få bra rådsslutsatser och delta aktivt och finnas med vid mötena när man diskuterar frågor om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter runt om i världen.

Anf. 67 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Jag ber om ursäkt. Det var tydligt i Hans Lindes fråga att han avsåg konferensen som heter Women Deliver i Washington. Det är ett amerikanskt initiativ till en konferens som kommer att hållas samtidigt som Sverige dels står värd för en stor världsbanksövning, dels arrangerar ett forum med hjälp av Tällberg som handlar om Youth Employment och ungas uppväxtvillkor i världen.

Jag har tvingats välja mellan dessa två, och det är därför jag har sagt att närvaron vid det svenska arrangemanget, som var planerat sedan tidigare, har fått gå före. Det har skett efter visst övervägande, eftersom vi verkligen ska välkomna det amerikanska intresset av att på ett annat sätt jobba med kvinnors deltagande över lag, men också att de öppnar upp för en annan attityd kring SRHR-frågor och synen på hur vi i utvecklings-samarbetet förändrar bland annat den gamla Mexico City-politiken.

Det svenska deltagandet har jag säkerställt på politisk nivå genom att jag har bett en riksdagsledamot att ersätta mig, men Sverige kommer naturligtvis att vara närvarande också på tjänstemannanivå.

Till Kerstin Lundgrens fråga om millenniemålet kring hållbar utveckling och miljö: Det är väl det sista millenniemålet, vill jag minnas.

Jag tycker mig ha sett det i en del länder. Jag tänker till exempel på Vietnam, där man ser att mycket av fattigdomsbekämpningen går bra men att det sista millenniemålet inte riktigt kommer med. Det ser lite olika ut i olika länder. Jag tycker att det är väldigt bra att den frågan reses, för den handlar om utvecklingshinder och hur vi integrerar klimat- och miljötänkandet i just fattigdomsbekämpningen. Det är inte så att bara för att vi väljer att mycket fokusera på millenniemål 5 därmed inte ser alla millenniemålen som samverkande. Men jag tror att EU-positionerna mycket kommer att fokusera även kring klimat- och miljömålet.

Millenniemålen handlar inte bara om utvecklingsländerna. Millenniemålen handlar om oss alla. Jag har varit i spännande svenska kommuner, till exempel Växjö, som leds av moderaten Bo Frank. De har en egen kommunal handlingsplan för millenniemålsuppfyllelse. Jag tycker att det är ett väldigt bra sätt att se hur vi alla medverkar till millenniemålen, inte bara med bistandsflödena utan också genom hur vi lever och lär.

Jag ska ta med mig den synpunkten när vi för orienteringsdiskussionen och tillse att vi har en helgjuten EU-position i detta. Men inom ramen för den helgjutna EU-positionen tänker jag att Sverige framför allt ska fokusera på millenniemål 5, för alla är inte lika på i den frågan, om jag uttrycker mig så. Det är framför allt också inför millennietoppmötet.

Anf. 68 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag blev lite nyfiken på det här med Vietnam, för jag och Kerstin Lundgren var där för ett par år sedan och träffade bland annat miljöministern. Han berättade då att de avsatte 1 procent av bnp till miljö och planerade för en höjning av havsnivån med 40 eller 60 centimeter, just för att klara det när den dagen kommer. Hur har man då mätt att det går sämre med millenniemålet miljö i Vietnam, eftersom statsrådet tog det som exempel? Det är intressant att veta, med tanke på att de satsar på att uppfylla målet.

Anf. 69 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Fru ordförande! Jag ber om ursäkt för att det blir frågor som kanske inte direkt rör EU-hanteringen kommande vecka. Jag vill bara kort svara på Bodil Ceballos fråga.

Det var ett bra tag sedan jag var i Vietnam, och mitt utrikesråd är där just nu för att fullfölja det. Vi har en ambition att regelbundet resa till de länder som vi har den här typen av relationer med.

När jag var där slogs jag just av att den rapportering jag fick kring Vietnams måluppfyllelse av millenniemålen hade gått väldigt bra. Men det som stack ut just då var att det inte hade gått riktigt lika bra med det sista millenniemålet. Det var det jag bara ville ta som ett exempel på att vi inte får glömma det som Kerstin Lundgren påminde oss om. Det var ingen kritik mot Vietnam. Det var bara ett konstaterande att vi måste se alla dessa millenniemål som samstämmiga.

Anf. 70 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför förhandlingarna.

Vi har kommit till punkt 3, Haiti.

Anf. 71 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Även det här är en informationspunkt. Vi kommer att få en rapport från den höga representanten Ashton och kommissionärerna Georgieva och Piebalgs. De representerade EU på den internationella konferens som hölls i New York den 31 mars. Det var ett medvetet val från min sida att inte delta på politisk nivå eftersom vi hade haft ministermöten och sagt att vi nu ska agera samfällt för att visa på den samlade styrkan och inte bara springa som enskilda givare. Sverige är hittills en av de största givarna till Haiti i EU-kretsen. Just nu uppgår gjorda och planerade utbetalningar till 382 miljoner svenska kronor, och vi deltog också genom bidrag och närvaro på konferensen, men då inte på politisk nivå.

De vill nu återrapportera inte bara om konferensen utan också om läget i landet. Jag hade i går förmånen att träffa kommissionär Georgieva, och vi diskuterade just humanitära insatser och EU:s förmåga att ge en snabb respons vid humanitära katastrofer, för att kunna agera snabbare och kanske mer samfällt. Här pågår ett arbete i kommissionen, och det kan hända att hon vill återkoppla till detta.

Jag ska därför bara kort nämna detta för nämnden, vilket egentligen är utanför den direkta hanteringen vid den diskussion som kommer att vara om uppföljningen. Men jag tycker att det är väldigt viktigt att framhålla just att det humanitära stödet ska ges oavsett behov och politisk styrning. Det är inte nödvändigtvis ett verktyg när EU fattar beslut och hur vi styr humanitärt stöd, utan vi ska fortsätta med Good Humanitarian Donorship, framför allt under FN-flaggan och under FN:s samordning. Vi lärde oss i Haiti att vid så omfattande katastrofer kommer man att misslyckas om någon annan än FN tror sig kunna ta lead – moraliskt, legitimt eller kapacitetsmässigt.

Nu har jag framhållit att Haiti är ett dåligt exempel eftersom det var en så massiv katastrof. När vi diskuterar EU:s fortsatta humanitära förmågor behöver vi därför snarare titta på de ständigt återkommande humanitära katastroferna och hur vi hanterar dem. Det är, som sagt, inte en diskussion som ska handla bara om det humanitära. Men eftersom kommissionär Georgieva var här i går och detta också är en diskussion som nu pågår i spåren av ett nytt EEAS ville jag bara nämna det för er.

Vi har tagit fram viktiga positioner, som Sverige har bidragit till, och framhållit vikten av haitiernas ägarskap, att vi måste ha en god koordinering, att vi måste se till att det finns en långsiktighet och effektivitet i vårt engagemang för Haiti. Det här kommer nu parallellt med det omedelbara humanitära också att vara ett återuppbyggnadsarbete som kommer att ta väldigt lång tid.

Dessa principer kommer vi att framhålla, liksom naturligtvis också begreppet ansvarsutkrävande och inkluderande, se till att det här inte blir förbehållet få utan öppna för fler givare och aktörer även här, men också se till att ha ett bra ansvarsutkrävande.

Jag svarar gärna på ytterligare frågor om det svenska stödet just till Haiti. Det är väl känt i EU, och vi har, som sagt, varit tidigt ute med det humanitära stödet men gör också en del strategiskt riktade insatser för att komplettera det som görs via FN och EU bland annat.

Anf. 72 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Anf. 73 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Det här är en middagsdiskussion. I samband med detta vill jag berätta för nämnden att jag, eftersom man har flyttat mötet och förkortat det avsevärt, ser mig nödgad att själv inte vara med, utan statssekreterare Joakim Stymne kommer att representera Sverige. Det är därför som Joakim är med här i nämnden i dag, och han var också i utrikesutskottet i veckan.

Det är alltså en middagsdiskussion utan slutsatser kring den europeiska utrikestjänsten, där jag vet att utrikesminister Carl Bildt har informerat nämnden ingående. Jag tänkte att jag snarast ställer upp för att svara på frågor.

Vi kommer naturligtvis att lyfta fram det vi har lyckats åstadkomma i utformningen av detta, det vill säga att det ska finnas en stark roll för kommissionären för utvecklingsfrågor inom EEAS, samtidigt som vi nu tror att vi har fått ett system som gör att vi kan få en bättre samstämmighetspolitik inom EU levererad genom att det nu också är mer integrerat.

Anf. 74 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Det finns A-punkter på statsrådets lista. Är det någonting som behöver tilläggas om dem?

Anf. 75 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Det är angelägna och viktiga frågor, men det är A-punkter som kommer att tas utan diskussion, framför allt kring detta som handlar om livsmedelssäkerhet, som jag tycker är intressant och viktigt. Där är vi nöjda med de rådsslutsatser som finns.

Jag har själv en fråga som jag verkligen behöver hänföra till nämnden för att just diskutera hur nämnden anser att vi ska hantera SRHR-frågorna i en kommunikation från kommissionen som handlar om global hälsa. Där har vi också i utrikesutskottet antytt att vi skulle behöva använda nämndens samlade kompetens på det här området.

Anf. 76 VICE ORDFÖRANDEN:

Just i dag?

Anf. 77 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Ja, nu, om det går.

Anf. 78 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag är glad att vi i så fall får en föredragning för vi har fått det här på bordet.

Anf. 79 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Då fortsätter jag, om det inte är några frågor om livsmedelssäkerhet eller någonting annat.

Vi har många gånger i olika forum diskuterat frågorna om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Här är ett typiskt exempel där jag tror

att det spelar roll hur Sverige agerar, för att visa att vi menar allvar men också för att vi ska få en viktig diskussion genom vårt agerande inom EU om hur vi vill uppnå olika resultat.

Det som nu ligger framför oss ministrar är att Catherine Ashton har bett om den här orienteringsdiskussionen. Jag tror att hon själv känner av att det finns olika uppfattningar om detta med genderfrågor och kanske framför allt SRHR-frågor. Jag hoppas att det beror på att hon är bekymrad och därför vill ha denna stora orienteringsdiskussion. Hon vill inte att vi nu ska ha en lång diskussion om denna kommunikation som handlar om global hälsa och som väldigt många medlemsstater har välkomnat. Sverige välkomnar också det, för hälsofrågor är någonting som vi verkligen har jobbat med länge och mycket i det svenska utvecklingssamarbetet. Hälsa är en förutsättning för att man ska orka och själv kunna ta ansvar för sin förmåga att häva sig ur fattigdom, men där det råder fattigdom är tillgången till hälsa många gånger mycket dålig och ojämlik.

Därför är det viktigt att vi har rådsslutsatser på det här området. De har förberetts av tidigare ordförandeskap. Fransmännen jobbade väldigt hårt med detta. Nu är vi på väg att ta rådsslutsatser på detta område som i allt väsentligt är mycket bra, välkomna och behövs. De behövs också utifrån svenska perspektiv, eftersom det här är en viktig fråga i utvecklingssamarbetet. Det räcker inte bara med demokratifrämjande och good governance, utan också hälsofrågorna är centrala.

Vi har dock stoppat hanteringen i Coreper genom att säga att vi inte kan utan att fråga parlamentet hur vi ska hantera en av paragraferna i rådsslutsatserna, nämligen paragraf 7, som specifikt handlar om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och där den typen av frågeställningar som Hans Linde tidigare tog upp aktualiseras.

EU har inte tidigare haft några rådsslutsatser på området i nuvarande konstellation, men det finns gamla rådsslutsatser från holländskt ordförandeskap och så vidare. Det är bara att konstatera att det nu finns en trend i att man på olika håll – två länder nämndes här tidigare – försöker stoppa positionerna kring kvinnors rättigheter, inte minst de sexuella och reproduktiva.

Detta vet vi alla om. Hur ska vi då hantera det? Jag har tidigare sagt att vi driver på så långt vi kan inom ramen för EU med like-minded, men ibland tar det stopp. Det är ingen överraskning.

Sedan tidigare finns det i EU-sammanhang någonting som kallas för en Luxemburgdeklaration inför Beijing + 10. Jag har Björn Andersson med mig här. Han har jobbat länge med de här frågorna inom FN-systemet och han är nu också biträdande enhetschef för vår enhet för utvecklingspolitik. Han är en bra rådgivare till mig i dessa frågor eftersom han har jobbat med den legendariska Thoraya Ahmed Obaid på FN:s befolkningsfond. Han vet hur det här fungerar både i ett FN-perspektiv och när det gäller hur olika medlemsstater tar ansvar eller inte för frågorna.

Vi har vänt och vridit på detta mycket. Den Luxemburgdeklaration som vi har inför Beijing + 10 är något bättre än den text som nu föreligger. Men det är inga rådsslutsatser som binder medlemsstaterna, utan det är en deklaration.

Nu har vi i paragraf 7 fått in en mening som jag vill uppmärksamma nämnden på, nämligen mening nummer två. Kan vi ta den på engelska?

Anf. 80 VICE ORDFÖRANDEN:
Vi tar det helst på svenska i Sverige.

2009/10:35
7 maj

Anf. 81 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):
Finns det en svensk variant? Jag är rädd för att det inte gör det.

Anf. 82 VICE ORDFÖRANDEN:
Nej, vi har bara fått den på engelska.

Anf. 83 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Det är en mening som på engelska lyder: Recalling relevant international instruments the Council recognizes women's right to have control over and decide freely on matters related to their sexual and reproductive health.

Det är en mening som vi tycker är viktig och bra, inte minst inom perspektivet hälsa. Om vi inte ser kvinnors särskilda hälsobehov och om vi inte ser de skador som orsakas på grund av att kvinnors rättigheter inte tillerkänns kommer vi inte att lyckas med hälsofrågorna som sådana. Därför är det viktigt att vi nu har en mening som står alldeles för sig själv och som inte bara kopplas ihop med hiv/aids-bekämpningen. Det är naturligtvis en del i detta, men den här gången kopplas detta inte ihop med det utan meningen står alldeles för sig själv.

Det här är en stor framgång. Men det vi inte har fått igenom är den kommande meningen.

Anf. 84 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag föreslår att statsrådet försöker översätta till svenska. Vi sitter i den svenska riksdagen.

Anf. 85 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Jag ber Björn Andersson om hjälp med detta. Han kommer inte bara från FN utan också från UD, så han gör det här jättesnabbt.

Anf. 86 Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON:

Jag är alltså departementsråd och biträdande enhetschef på enheten för utvecklingspolitik på UD.

Det biståndsministern refererar till är den påföljande meningen, som på engelska lyder: As set out in. Det är de orden vi har problem med. Det betyder i enlighet med.

Anf. 87 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi vill ha alltihop på svenska.

Anf. 88 Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON:

Jag översätter alltihop: Påminner om relevanta internationella instrument. Rådet erkänner kvinnors rättigheter att ha kontroll över och att besluta på ett fritt sätt eller besluta för sig själva i frågor som rör deras sexuella och reproduktiva hälsa.

Anf. 89 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Jag ska fortsätta att ta hjälp av våra medarbetare. När det gäller nästföljande mening, som också är utdelad till kollegerna, har vi försökt fortsätta använda den tidigare refererade Luxemburgdeklarationens språk för att just testa medlemsstaterna på vad de tidigare har överenskommit, fast bara i en deklaration, och få det att fungera.

Jag vill undvika, fru ordförande, att läsa hela denna jättelånga mening och ber er därför titta på detta. Så här är det ofta när vi jobbar i EU-sammanhang. Det står: as set out in the ICPD/Cairo declaration. Tidigare skrivningar i Luxemburgdeklarationen har varit: is essential for achievement. Vi ser att detta möjligtvis är ett steg tillbaka i ordval. Det kan komma att tolkas så, i alla fall.

Jag ber Björn Andersson att göra en översättning.

Anf. 90 Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON:

As set out in the ICPD/Cairo declaration betyder i enlighet med ICPD Kairo-deklarationen. Det andra engelska citatet betyder: är nödvändiga för att genomföra.

Anf. 91 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Man kan tycka att det här bara är en lek med ord. Jag är ledsen att jag stör nämnden med detta, men det är ibland på ordens valör som vi mäts. Vi har också ett ansvar för att se till att detta blir rätt, och det är därför jag vill vara tydlig med detta.

Man kan läsa "as set out" som en begränsning. Eftersom vi inte tycker att Kairo och Beijing fullt ut tillvaratar de positioner Sverige driver vad gäller SRHR-frågor står vi då inför ett val. Vi är helt isolerade i EU-kretsen i frågan. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det står nu återigen fortfarande som en A-punkt. I så fall skulle vi försöka få upp det som en diskussionspunkt, men det finns en stor risk med detta. Det finns en chans att skjuta på det till kommande rådsmöte. Då kommer vi att ha ett rådsmöte i Bryssel den här gången utan några rådsslutsatser alls och en hög representant, Catherine Ashton, som inte riktigt förstår varför vi vill stoppa det här med global hälsa och som förväntar sig att vi agerar konstruktivt vad gäller jämställdhet, genderfrågor och SRHR-frågor.

Om det kommer tillbaka är jag inte helt säker på hur det blir. Vi kommer då att väcka en del andra som nu faktiskt har gått med på den första nyckelmeningen. Det är ett sådant dilemma vi ibland står inför i EU-frågorna.

Jag tycker att det här är ett bra exempel på en situation där nämnden är viktig. Vi som statsråd har till uppgift och som ansvar att berätta om hur vi ibland i diplomatiska sammanhang vänder och vrider på orden och väger dem. Det är inte helt enkelt.

Med en unilateral deklaration fullföljs den stolta tradition som Sverige har haft sedan länge att försöka jobba ihop en EU-position men förbehåller oss rätten att gå mycket längre alldeles på egen hand. Vi har ändå tagit ett litet steg – lite mer än ett myrstege – framåt i EU:s samlade hantering vad gäller kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa inom ramen för EU:s globala hälsoarbete.

Det var den redogörelse jag ville göra för nämnden. Jag har redovisat våra dilemman på bordet. Vi har alltså inte gått med på att detta är färdigbehandlade rådsslutsatser såsom de nu står.

2009/10:35

7 maj

Anf. 92 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tycker att det är väldigt bra att statsrådet involverar riksdagen och EU-nämnden i detta arbete. Men jag har inte riktigt hört vad statsrådet själv tycker som utgångspunkt. Vi måste ha någonting att förhålla oss till. Jag förstår svårigheterna, men det skulle vara bra om vi fick någonting att förhålla oss till.

Anf. 93 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Fru ordförande! Under tidigare behandling var min utgångspunkt att vi skulle ha Luxemburgdeklarationen intakt och att det skulle vara de rådsslutsatser som vi skulle bygga på. Medarbetare kom tillbaka och sade: Det finns inte en chans. Jag sade då att vi ska försöka göra en kompromiss som är så bra som möjligt. Det var då vi skrev ut den kompromiss som vi nu har fått till fullo förutom detta med are essential for achieving.

Jag tycker att vi har kommit väldigt långt i vårt kompromissarbete – längre än vad jag kanske hade vågat hoppas på. För egen del känns det svårt att Sverige alldeles ensamt – eftersom vi inte har några fler likeminded med oss – skulle fälla alla rådsslutsatser kring global hälsa. Det skulle i EU tolkas som att Sverige inte är så angeläget om att jobba med globala hälsofrågor på ett samstämmigt och bra sätt där man också inkluderar SRHR-frågorna på ett sätt som man inte har gjort förut i bindande rådsslutsatser.

Anf. 94 VICE ORDFÖRANDEN:

Får jag fråga om det finns någon möjlighet att bara plocka ut den här punkten och kräva att den ska tas upp senare?

Anf. 95 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Vi tycker ju om alla de andra rådsslutsatserna såsom de nu är förhandlade och nu förelagda nämnden. Om vi lyfte ut bara paragraf 7 skulle många andra medlemsstater bli väldigt glada. Den definierar allt detta kring SRHR som vi ser som det strategiska för hur man jobbar med global hälsa. Då skulle alla säga: O, så skönt – då har vi löst ett problem! Om vi då frågar om vi kan ta upp det någon annan gång skulle de säga att det kan vi inte.

Så kan vi alltså inte göra. Det vi skulle kunna göra är att förhålla allting till ett kommande rådsmöte och säga: Vi sitter på tvären. Vi vill inte vara med! Men det skulle ha en betydande kostnad i vår trovärdighet. Jag vill igen påminna om att globala hälsofrågor och det arbete som görs – och då menar jag inte bara inom ramen för Sida utan också det svenska arbetet på området sedan många år tillbaka – ligger i den ena vågskålen. Det måste kombineras med vårt engagemang för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter som en strategisk utmaning och någonting där Sverige har ett viktigt budskap till alla andra, men ett budskap som inte alltid accepteras.

Om vi nu kan börja få in dessa budskap i EU-kretsen tycker jag att vi har kommit en bit på väg. Men vi har inte kommit fullt så långt som vi vill. Därför har jag sagt att vi ska driva det här så långt vi bara kan. Man vet från Coreper och diplomaterna där att Sverige nu har lagt in en reservation och att vi inte kan ta det här utan att ha hört nämnden. Min rekommendation är ...

Anf. 96 VICE ORDFÖRANDEN:

Ursäkta, men ministern talar om rekommendation. Vad är regeringens ståndpunkt?

Anf. 97 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Regeringen har inte kunnat förhandla bättre än det som nu föreligger. Därför är min rekommendation till nämnden att vi som ett förstahandsalternativ godtar dessa rådsslutsatser under förutsättning att vi då också lägger fram en unilateral deklARATION.

Anf. 98 VICE ORDFÖRANDEN:

Det innebär alltså att det blir en A-punkt.

Anf. 99 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Då blir det en A-punkt. Men vi kan också, om nämnden tycker så, be att få upp det till diskussion för att också utmana de andra verbalt. Då ber vi att få ta upp det som en så kallad falsk B-punkt. Eller hur?

Anf. 100 VICE ORDFÖRANDEN:

Här förhåller vi oss till regeringens ståndpunkt. Det här blir ett antingen eller, och det fungerar inte så. Statsrådet måste vara vänlig att tala om vad regeringens ståndpunkt är.

Är den att låta detta vara en A-punkt eftersom man har kommit så långt man kan komma, och att man gör en deklARATION vid sidan om eller är den att lyfta fram frågan och låta det bli en diskussion som kanske ändå inte leder någon vart?

Jag hör inte någon ståndpunkt som vi ska förhålla oss till, utan jag hör två ståndpunkter.

Anf. 101 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Då säger jag så här: Regeringens ståndpunkt är, under förutsättning att nämnden ... Vi har sagt i Coreper att vi har lagt in en parlamentarisk reservation. Regeringen har nu drivit det så långt att vi tycker att vi har fått en kompromiss som man kan stå upp för. Den är känd, och om nämnden så tycker skulle vi kunna nöja oss med att det blir en A-punkt och att vi då också är överens om att vi lägger fram en unilateral deklARATION.

Men om nämnden tycker annorlunda skulle ingen vara gladare än jag att ta upp det till en diskussion som inte skulle leda till några substansförändringar.

Anf. 103 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Det beror på om det finns en majoritet.

Anf. 104 VICE ORDFÖRANDEN:

Det finns två olika linjer.

Anf. 105 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Men jag skulle vilja höra om det finns en majoritet för den här linjen eftersom vi inte har diskuterat den. Vi hade ju hoppats på att vi skulle kunna komma längre. Därför har jag anledning att be riksdagen om detta.

Anf. 106 VICE ORDFÖRANDEN:

Okej – då förstår jag.

Anf. 107 KERSTIN LUNDGREN (c):

Här föreligger ett samråd med riksdagen från regeringens sida. Jag hör regeringens ståndpunkt som att man ska gå på en unilateral deklaration som hävdar vår linje. Det tycker jag låter som en klokskap utifrån den situation som har rätt och som statsrådet har redogjort för.

Jag tycker också att det finns en, som jag läser det i alla fall, en tydlig framgång i paragraf 7 när man påminner om relevanta internationella instrument som handlar om just kvinnors rätt till sina egna beslut när det gäller sexuell och reproduktiv hälsa. I detta ligger bland annat det som statsrådet relaterar till och som jag läser i Luxemburgslutsatserna.

Mot den bakgrunden måste väl detta ses som en framgång med tanke på de diskussioner vi nyss hade när det gäller MDG-mål, MDG-mål 5 och de svårigheter som finns där. Framgång må man se här och hoppas att det blir en framgång också när det gäller MDG-målen.

Anf. 108 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Ursäkta att jag bryter eventuell talarordning! Jag vill rikta ett tack till Kerstin Lundgren för att hon påminner om detta.

Vi skulle kunna bråka ännu mer och säga att vi skjuter på detta till Luxemburg. Då tror jag att det finns stor risk för att vi med den text vi då kommer att lägga fram inte får några slutsatser alls för global hälsa.

Meningen som slutade med ”sexuell och reproduktiv hälsa” vägs ihop med det om hiv/aids-preventionen, och ICPD Kairo och Beijingdeklarationen stoppar där, och meningen ”andra relevanta internationella instrument” stryks, för det har också varit del i det som vi har kunnat komma få fram eftersom det finns en Luxemburgdeklaration sedan tidigare. Det är bland annat den som det hänvisas till. Jag är tacksam för det. Detta är vad som ligger i vågskålen. Det gäller hur andra skulle flytta fram sina positioner.

Anf. 109 SOFIA ARKELSTEN (m):

Jag håller naturligtvis med om det mesta som Kerstin Lundgren sade. Det här är ganska delikata frågor. Jag tycker att det är intressant att vi får upp det till diskussion i nämnden. Det är ju inte första gången vi gör en parlamentarisk reservation. Vi uppskattar också regeringens hållning att man vill komma tillbaka och söka stöd i parlamentet. Det är stilfullt.

Den mening som börjar med "recalling" blir som en politisk kommandohöjd. Jag tror att det är viktigt att vi har kvar den. Jag vet inte vad Hans Linde säger, men vi ses ju i SRHR-sammanhang då och då. Vi vet att just de länder som han nämnde tar varje chans att vrida klockan tillbaka och krångla till den politik som vi försöker att driva.

Jag tycker att det är positivt att vi landar den här frågan så gott det går. Sedan är det tråkigt att man förlorar en del med "as set out in". Men det kan göras tydligt med en unilateral deklaration. Jag vill bara visa stöd här. Om man tar upp just det här till diskussion igen och plockade ut SRHR-frågorna från hälsofrågorna finns det nämligen ett par länder som skulle bli tokglada. De länderna skulle tycka att det var toppen, men jag tycker att det är fel. Därför vill jag ge mitt stöd för att vi håller detta som A-punkt.

Anf. 110 LEIF PAGROTSKY (s):

Fru ordförande! Jag har bevistat EU-nämndens sammanträden i 15 eller 16 år, och jag tror aldrig att jag har varit med om att ett ärende kommer hit utan att det finns ett tydligt förslag till ställningstagande från regeringen och där det är så svårbegripligt vad vi i nämnden egentligen ska göra. Jag ville bara säga detta. Det är mycket konstigt.

Jag sitter i kulturutskottet, och jag begärde ordet här för att jag vill ta upp språkfrågan. En enig riksdag har fattat beslut om något så unikt som en lag om svenska språkets ställning. Det har dessutom blivit framdrivet av Moderaterna. Jag tycker att det är lite genant att behöva sitta här och berätta för Utrikesdepartementet och en moderat regeringsmedlem att arbetsspråket är svenska här. Jag skulle vilja lämna en vänlig rekommendation att ta med detta från början när ärenden bereds, innan de kommer till riksdagen. Jag förstår att förhandlingsarbetet ofta äger rum på andra språk, men nu har ju svenska språkets ställning flyttats fram. Man har tagit det skarpa och tydliga symboliska steget att fatta beslut om en lag om svenska språkets ställning. Det har vi aldrig haft förut.

Vad som har hänt här är lite genant, vill jag säga. Jag ska inte överdriva allvaret, men jag ska lämna ett tips att man i framtiden tänker igenom detta i förväg.

Anf. 111 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag tycker att det är bra att vi ändå har en diskussion och att vi får frågan. Det måste inte alltid förbli som det har varit. Jag som har hållit på mycket med översättningar förstår naturligtvis invändningen mot språket, men jag anser inte att det är någon jättestor skillnad. Det kan till och med vara bra att göra denna unilaterala deklaration, för där kan vi på ett mycket tydligare sätt tala om vad som är vår hållning i den här frågan och att vi skulle vilja gå längre. Om vi får in de ord som ni vill ha in säger det egentligen inte så mycket om vad Sverige vill – vi har förhand-

Anf. 112 HANS LINDE (v):

Man kommer i en lite svår situation här. Det är uppenbarligen inte särskilt lätt att ta ställning vare sig som minister eller som enskild ledamot i EU-nämnden. Jag måste dock säga att den andra meningen i stycket som handlar om kvinnors rätt att ha kontroll över och fritt bestämma över sin sexuella och reproduktiva hälsa är oerhört skarp om man ser till hur det brukar uttryckas i den här typen av internationella deklarationer. Vi måste ändå välkomna att man har kunnat gå så långt i EU-kretsen. Det får betraktas som två steg framåt, även om det andra betraktas som ett steg bakåt.

Jag tycker att det är svårt att inta en annan hållning än den som biståndsministern har intagit i det här sammanhanget och att alltså ställa sig bakom att man gör en tydlig unilateral deklaration. Jag har i det här läget svårt att anmäla någon avvikande mening.

Anf. 113 VICE ORDFÖRANDEN:

Det är kanske fler som vi ska släppa in i debatten, men jag vill först säga att jag har ett förslag om hur vi ska hantera detta: Vi låter detta vara en A-punkt och litar på ministrarnas ord om den unilaterala deklarationen, och vi tar beslut om den här vid bordet och inte senare i dag. Vi tar beslut om att detta är en A-punkt och att det ska göras en deklaration, och vi förstår att det är det bästa sättet att hantera detta på. Jag tror att vi kan vara eniga i detta.

Anf. 114 GUSTAV BLIX (m):

Jag har bara en kort kommentar till vad Leif Pagrotsky sade. Jag har visserligen inte suttit i EU-nämnden i 15 år utan bara under den här mandatperioden, men jag kan konstatera att detta inte är första gången som vi har en parlamentarisk reservation, och det är heller inte första gången som vi har haft arbetsdokument på engelska.

Jag tycker att det är välkommet och bra att statsrådet nu har varit här och haft en så pass bra information och redovisat tydligt de svårigheter som finns i ärendet. Nu får hon förhoppningsvis med sig ett tydligt mandat för att gå vidare i detta.

Anf. 115 VICE ORDFÖRANDEN:

Det som är speciellt i dag är att vi har haft två divergerande ståndpunkter att ta ställning till. Det är inte det vanliga, och det är väl det som har varit det trassliga.

Anf. 116 GUSTAV BLIX (m):

Mig veterligen är det inte första gången som vi i EU-nämnden har haft en diskussion om olika förhandlingsupplägg för hur regeringen ska agera vid förhandlingsbordet. Det vill jag minnas att vi har haft vid flera tillfällen den här mandatperioden, inte minst när det har gällt fiskefrågor och annat. Det är inget unikt. Tvärtom har vi nu en regering som tydligt har sagt vad man menar är det första och bästa alternativet och som nu

söker EU-nämndens stöd för denna uppfattning. Det tycker jag är tydligt och bra, och det går också utmärkt att efteråt utläsa av de stenografiska uppteckningarna hur vi har resonerat i denna fråga. Det tycker jag också är bra.

Anf. 117 VICE ORDFÖRANDEN:

Som ordförande vid mötet vill jag säga att det ovanliga inte har varit att vi har haft en diskussion eller att vi har haft en reservation, för det har vi ofta. Men ofta har vi inte bara en förstahandsinställning från regeringen utan en inställning att ta ställning till. Det har gjort det lite annorlunda i dag. Jag tror att vi kanske inte behöver ta den här diskussionen egentligen.

Anf. 118 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Jo, det behöver vi, för annars kommer det att framställas som att statsrådet inte visste vad hon ville. Statsrådet har lagt fram ett dokument för EU-nämnden. Det är så långt som vi har förhandlat, utifrån mina välkända ståndpunkter som jag tidigare har redovisat i nämnden. Det handlar om hur jag ser på frågan om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, om hur viktigt jag tycker att global hälsa är i det internationella utvecklingssamarbetet, om hur Sverige ska vara en central och viktig aktör i EU-sammanhang men inte låta sin röst tystna i FN. Detta har vi diskuterat i dag.

Jag har också lagt fram ett dokument som tyvärr är skrivet på engelska. Som den förre ministern vet blir detta ibland ordningen. Det är för att jag inte ska göra mina egna ordval med mina egna valörer. Därför lät jag också en tjänsteman översätta, för jag vill inte säga vad jag själv lägger i till exempel ordet "recalling". Jag tyckte att det var en artighet gentemot EU-nämnden.

Min uppfattning är, och det ville jag visa med min föredragning, att jag sitter i ett dilemma. Det kan tolkas olika i EU-sammanhang och i den svenska kontexten. Därför vill jag söka nämndens stöd för den linje som vi nu har förhandlat fram under Corepermöten och som innebär att vi har ett slutdokument om global hälsa där vi för första gången hanterar SRHR-frågorna på ett seriöst sätt eftersom de är en viktig strategisk del i det globala hälsoarbetet.

Jag inte har nått så långt i arbetet tillsammans med like-minded för att nå en kompromiss som skulle bygga på dokument som EU tidigare har antagit att jag har fått med de ord jag skulle vilja ha och som EU tidigare har använt, och därför har jag berättat vilket ord vi har enats om som kompromiss i EU och gett nämnden möjlighet att acceptera eller inte. Jag har också sagt att mitt förslag är att vi gör en unilateral deklaration som innebär att vi inte är bundna i andra sammanhang än just det här och därför kan få gå längre. Den unilaterala deklarationen innehåller inga långa förklaringar om Sveriges ståndpunkt när det gäller SRHR-frågorna som sådana, utan den är mer ett sätt att visa att vi inte är bundna. Det fina är dock att de andra länderna är bundna, inte minst i den mening som Hans Linde, som har ägnat mycket tid åt SRHR-frågorna, ser som en stor framgång. Det gör att vi kanske kan få ett lite lättare arbete inför kommande millennietoppmöte.

Jag tycker att regeringens ståndpunkt i den här frågan har varit glasklar sådan jag har fört fram den för nämnden, men jag har även försökt berätta om de dilemman som finns, för att också använda EU-nämnden för ett meningsfullt utbyte av uppfattningar och ståndpunkter och söka bästa möjliga ståndpunkt när det gäller hur man ser på arbetet i EU, hur ska vi som ministrar agera när vi ställs inför olika uppfattningar, och hur långt tycker nämnden att vi ska sträcka oss. Detta har jag lagt fram för alla i dag för att vi ska ha ett bra meningsutbyte som också ger oss – mig och mina tjänstemän – vägledning i vardagsarbetet.

Jag är mycket tacksam för de ståndpunkter som ledamöterna har fört fram. Det är till stor hjälp. Jag hoppas att vi kan gå till beslut i dag, för det måste vi i vart fall.

Anf. 119 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det klargörandet. Då var mitt förslag att vi skulle göra detta som en A-punkt, att vi skulle skriva in det i protokollet, att det ska komma in en deklaration till A-punkten och att vi ska fatta beslut om det vid det här sammanträdet. Kan vi göra det? Ja. Då gör vi det.

Finns det något ytterligare som bistandsministern vill dela med oss?

Anf. 120 Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m):

Nej. Jag tackar så mycket. Det var inget annat som vi behöver ta upp inför kommande veckas möte.

Anf. 121 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi önskar lycka till!

4 § Utbildning, ungdom och kultur (utbildning)
Statssekreterare Peter Honeth

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (utbildning) den 15 februari 2010

Återrapport från informellt möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (utbildning) den 13–14 april 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (utbildning) den 10–11 maj 2010

Anf. 122 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statssekreterare Peter Honeth välkommen hit. Vi har fått återrapporter – en från den 15 februari och en från ett informellt möte i rådet den 13–14 april. De har skickats ut. Finns det något statssekreteraren vill lägga till?

Anf. 123 Statssekreterare PETER HONETH:

Nej. Jag svarar på frågor, om det finns sådana.

Anf. 124 VICE ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor? Jag finner inte så. Då lägger vi återrapporterna till handlingarna.

Vi övergår då till rådets möte för utbildningsfrågor den 10–11 maj.

Anf. 125 Statssekreterare PETER HONETH:

På rådsmötet kommer det upp tre punkter som är rådsslutsatser. Vi bedömer dem som rätt okontroversiella. De är väl genomdiskuterade, och regeringens uppfattning är att de stämmer väl med svensk policy. Vi förutser inte att det blir några stora diskussioner på rådet eller att det finns något kontroversiellt i detta från svensk synvinkel.

Anf. 126 VICE ORDFÖRANDEN:

Är det punkterna 10, 11 och 12 som vi talar om?

Anf. 127 Statssekreterare PETER HONETH:

Ja, det är 10, 11 och 12.

Anf. 128 VICE ORDFÖRANDEN:

Om vi börjar med punkt 10, om utbildningens sociala dimension, finns det några frågor och synpunkter där?

Anf. 129 MARYAM YAZDANFAR (s):

I den svenska ståndpunkten står det att regeringen ”till övervägande del” sett positivt på slutsatserna. Då undrar jag vad det är som regeringen inte stöder.

Anf. 130 Statssekreterare PETER HONETH:

Som de ser ut nu har regeringen inga svårigheter med dem utan står bakom dem. Man är beredd att tillstyrka dem.

Anf. 131 MARYAM YAZDANFAR (s):
Då tolkar jag det som att regeringen fullt står bakom slutsatserna.

2009/10:35
7 maj

Anf. 132 Statssekreterare PETER HONETH:
Vi står bakom dem.

Anf. 133 MARYAM YAZDANFAR (s):
Då var det ett semantiskt fel i den kommenterade dagordningen.

Anf. 134 VICE ORDFÖRANDEN:
Då finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Då går vi vidare till punkt 11 om kompetens till stöd för livs-
långt lärande.

Anf. 135 Statssekreterare PETER HONETH:
Här gäller samma sak som jag sade generellt. Som slutsatserna har blivit efter vissa diskussioner tycker vi att de är bra.
Där har resultatet, för att markera en punkt där Sverige har haft en viss linje som vi har drivit under diskussionerna, nu blivit så att vi tycker att det är en rimlig avvägning. Det handlar egentligen om att utbildning inte enbart ska inriktas för att tillgodose behov på arbetsmarknaden utan att utbildning också har andra mål som handlar om individens självförverkligande och samhällets behov till exempel när det gäller demokratisk utveckling.

Det har varit Sveriges linje att betona också dessa aspekter, och vi tycker att de nu finns på ett rimligt sätt i slutsatserna.

Anf. 136 VICE ORDFÖRANDEN:
Det här rör 2020-strategin vad jag förstår.

Anf. 137 CHRISTINA AXELSSON (s):
Eftersom det är Europa 2020 som berörs har vi en avvikande mening. Vi har tidigare redovisat den ståndpunkten, och vi behåller den.

Anf. 138 VICE ORDFÖRANDEN:
Detta gäller även Vänsterpartiet och Miljöpartiet? Svar ja.
Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende, med avvikande mening från s, v och mp.
Vi går vidare till punkt 12, Internationaliseringen av den högre utbildningen.

Anf. 139 Statssekreterare PETER HONETH:
Det är samma sak där: Som förslaget till rådsslutsatser ser ut står regeringen bakom de förslag som läggs fram. Det har inte varit några svåra diskussioner på den här punkten.
Det man möjligen kan säga är att slutsatserna tenderar att vara lite väl allmänt hållna men därmed också relativt okontroversiella.

Anf. 140 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Vi kommer till punkt 13, Bidrag till förberedelserna inför Europeiska rådet den 17 juni 2010.

Anf. 141 Statssekreterare PETER HONETH:

Det är den punkt där vi kan förutse en mer ordentlig diskussion på rådsmötet.

Egentligen är väl inte det som rådet nu har att besluta om, det vill säga utbildningsrådets förslag till slutsatser när det gäller de två utestående punkterna, alltså deltagandenivån för vidaregående utbildning och drop-outs, alltså avhoppet i skolan, så kontroversiellt, åtminstone inte från svensk utgångspunkt. Förslagen stämmer också med de mål som utbildningsministrarna föreslog när det gällde Utbildning 2020, så det är en naturlig grej att de flyter in i Europa 2020.

Vi kan dock förutse att det kan vara svårigheter för några länder att ställa sig bakom detta. Det gäller framför allt Tyskland och Storbritannien; vi vet inte riktigt var de till slut kommer att hamna. Likväl tror vi att det inte är så kontroversiellt, åtminstone inte för övriga länder vad vi så här långt vet.

Sedan kan man väl också förutse att det blir en diskussion om processerna kring de nationella målen. Det är någonting som för många länder är en betydligt svårare fråga. För svensk del har Regeringskansliet nu inlett processen med att försöka definiera förutsättningar och slutsatser, men vi ser att när det gäller de nationella målen behöver detta vägas in med de ekonomiska förutsättningarna. Regeringen planerar att återkomma i budgetpropositionen till riksdagen med förslag till ställningstagande till nationella mål.

Målen är i sig egentligen inte uppe för diskussion, men däremot kommer processen med att ta fram de nationella målen säkert att diskuteras. Själva slutsatsen om de mål som nu är uppe för beslut ser vi inte som kontroversiella från svensk utgångspunkt.

Anf. 142 VICE ORDFÖRANDEN:

Om jag inte missminner mig gäller punkt 13 a) 2020-strategin?

Anf. 143 Statssekreterare PETER HONETH:

Ja.

Anf. 144 CHRISTINA AXELSSON (s):

Vi har ju vår avvikande mening vad gäller Europa 2020, men jag skulle också vilja ställa en fråga.

Den handlar om de siffror som nu kommer att tas fram. Kommer de att vara könsspecifika, det vill säga kommer man att kunna se skillnaden mellan män och kvinnor, eller flickor och pojkar kanske man säger när det gäller utbildning? Jag tror nämligen att det vore intressant, särskilt med tanke på jämställdhetsmålet att det ska vara 75 procent av kvinnorna och 75 procent av männen som kommer i arbete.

Anf. 145 Statssekreterare PETER HONETH:

Det är avsikten. Att det är viktigt att man redovisar hur det slår för både män och kvinnor har också varit Sveriges linje som vi har betonat väldigt starkt i diskussionerna om de olika indikatorerna.

2009/10:35

7 maj

Anf. 146 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi delar upp det på punkt a och b. I fråga om punkt 13 a finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende, med avvikande mening från s, v och mp.

I punkt 13 b handlar det mer om ett upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Anf. 147 Statssekreterare PETER HONETH:

Just det.

Anf. 148 VICE ORDFÖRANDEN:

Det finns inga A-punkter på den här listan, men vi har Övriga frågor under punkt 16.

Anf. 149 Statssekreterare PETER HONETH:

Jag vet inte om ni hunnit ta del av att det under Övriga frågor är en punkt struken och det gäller den ministerkonferens för Europa–Medelhavsområdet som ursprungligen var med. Den finns inte längre.

Den andra punkten, 16 d, är en återrapportering från ministerkonferensen inom Bolognaprocessen som ägde rum i mars. Jag har egentligen inte så mycket att tillägga. Det var som vanligt en stor enighet i diskussionerna mellan ministrarna. Det fördes egentligen inte in några nya frågor i Bolognasamarbetet, men bland annat den sociala dimensionen betonades återigen.

Det fanns också en markering från ministrarna när det gäller det europeiska kvalitetsarbetet att det är viktigt att man tar hänsyn till varje lands nationella förutsättningar och system när man ska utvärdera de nationella utvärderingssystemen.

I övrigt var det inga stora eller kontroversiella slutsatser.

Anf. 150 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi är med detta klara med statssekreteraren.

Vi önskar trevlig helg!

5 § Utbildning, ungdom och kultur (ungdom)
Integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utbildning,
ungdom och kultur (ungdom) den 27 november 2009
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
utbildning, ungdom och kultur (ungdom) den 10–11 maj 2010

Anf. 151 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Nyamko Sabuni med medarbetare välkomna hit! Först har vi en återrapport som är utskickad. Finns det något att tillägga där?

Anf. 152 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO
SABUNI (fp):

Nej. Det var det senaste rådsmötet som vi hade under vårt ordförandeskap, och vi diskuterade och antog ramverket helt enkelt.

Anf. 153 VICE ORDFÖRANDEN:

Då lägger vi återrapporten till handlingarna och övergår till dagordningen för nästa möte. Det är punkt 14, Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar om aktiv integration av ungdomar med mera.

Anf. 154 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO
SABUNI (fp):

Vid nästa möte den 11 maj kommer fokus att ligga på ungdomars möjligheter på arbetsmarknaden och delaktighet i samhället. Vi förväntas anta en rådsresolution men också föra en diskussion om ungdomsperspektiv i Europa 2020-strategin.

Temat som Spanien har valt när det gäller fokus på ungdomsarbetslöshet kan ses utifrån två perspektiv. Det ena är att det är det europeiska året mot fattigdom och social utestängning. Det andra är att Spanien är det EU-land som har näst högst ungdomsarbetslöshet. Detta gör att deras fokus på just kampen mot arbetslöshet och fattigdom blir en central del i deras arbete.

De övergripande målen i resolutionen handlar just om att främja ungas utbildning och etablering på arbetsmarknaden, övergång från utbildning till arbete, ungas trygghet och kampen mot diskriminering, det vill säga att unga inte ska diskrimineras på arbetsmarknaden, att underlätta för unga att kombinera yrkesliv och privatliv och inte minst att förebygga fattigdom och social utestängning.

I resolutionen nämns ett antal områden där det är viktigt att vidta åtgärder, bland annat att motverka förtida avhopp från utbildning. Det handlar också om att satsa på studie- och yrkesvägledning för unga och främja anställningsbarhet genom exempelvis praktik och lärlingsplatser. Man talar om att främja ungas entreprenörskap.

Vidare står det i resolutionen vad ungdomsministrarna kan bidra med. Då är det framför allt fokus på den tvärvetenskapliga forskningen om ungdomar och att bevaka att jämförbara indikatorer i EU för att mäta utbildning och arbetsmarknad har ett ungdomsperspektiv.

I resolutionen påpekas vikten av att utnyttja medel från EU:s fonder och program så mycket som möjligt för olika ungdomsaktiviteter. Vi har varit relativt framgångsrika i Sverige med att utnyttja de medel som finns. Vi har exempelvis fått väldigt många unga deltagare i ESF, faktiskt fler än vad som varit målet. Målet har varit 5 000 deltagare; vi har i dag 8 000 deltagare.

På det sättet är det en framgång. Fortsättningsvis måste vi antagligen följa upp för att se vilka resultat dessa åtgärder ger för de unga som berörs och att fokus ligger mycket just på de unga som varken finns i arbete eller utbildning. Det är väldigt bra.

I resolutionen framhålls också vikten av att se unga som viktiga aktörer och en resurs för att förverkliga målen i Europa 2020-strategin.

Regeringen stöder denna resolution. Kampen mot utanförskap och ungdomsarbetslöshet är en prioriterad fråga för den svenska regeringen, och därför tycker vi att det är bra att detta fokus finns i resolutionstexterna.

Anf. 155 CHRISTINA AXELSSON (s):

Fru ordförande! Jag kommer med spänning att ta del av återrapporten. Jag tror faktiskt att Sverige har mycket att lära av andra länder, särskilt eftersom vi nu har en så hög arbetslöshet bland ungdomar. Vad gäller utanförskapet har vi heller ingenting att yvas över. Jag tror därför att det är bra att vi lär av andra länder.

Med detta sagt vill jag också säga att Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet har en avvikande mening som vi lade fram när vi diskuterade Europa 2020 i finansutskottets betänkande. Jag hänvisar till den och anmäler alltså avvikande mening.

Anf. 156 VICE ORDFÖRANDEN:

Det gäller även Vänsterpartiet och Miljöpartiet? Svar ja.

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet, med avvikande mening från s, v och mp.

Vi går vidare till punkt 15.

Anf. 157 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO

SABUNI (fp):

Diskussionspunkten handlar just om Europa 2020-strategin och ungdomsperspektivet i den. Där finns ett antal huvudinitiativ eller huvudrubriker. En av dem som har fokus på ungdomar är Youth on the Move, som det heter.

Initiativet rör frågor om att stärka och modernisera den högre utbildningen, främja rörligheten för unga – mobilitet som det heter i texterna – utbildning, entreprenörskap, ungas anställningsbarhet och framför allt erkännande av icke-formellt och informellt lärande. Det är några av de frågor som finns i 2020-strategin och som vi ska diskutera.

Vi ser mycket positivt på denna diskussion, eftersom vi, precis som ordförandeskapet, håller med om att de unga också är nyckeln till att uppnå de tillväxtmål som finns i Europa 2020-strategin. Från vårt håll kommer vi att tala mycket om helhetsperspektivet i ungdomspolitik och värnandet av det tvärssektoriella arbetssättet.

Vi tycker att det är viktigt att leva upp till detta, och vi kommer att ha med det i vårt inlägg. Vi vill också bevaka och fortsätta vårt arbete med att följa upp vilka åtgärder som ger resultat och återrapportera till kommissionen och på så sätt behålla det uppdrag som vi haft med den tidigare europeiska pakten och strategin.

Anf. 158 MONICA GREEN (s):

I finansutskottet har ju s, v och mp en gemensam reservation mot regeringens upplägg på EU 2020. Det handlar bland annat om den höga ungdomsarbetslösheten i Sverige. I dag är 25 procent av ungdomarna arbetslösa. Därför har vi en gemensam reservation. Vi ser att ungdomar måste ha utbildning. Det behöver satsas på arbetsmarknadsutbildning för de ungdomar som har lämnat gymnasieskolan utan fullgoda betyg. De måste få en möjlighet till och en till och en till, om det behövs.

Det saknar vi i regeringens upplägg. Därför har vi en reservation.

Anf. 159 ULF HOLM (mp):

Monica Green har ju redan sagt att vi har en gemensam avvikande mening.

Jag vill ha svar på fråga två i det diskussionsunderlag som ska diskuteras. Det gäller vilken roll de lokala och regionala myndigheterna ska spela. Det är en ganska intressant fråga hur stort utrymme det tar och vilken som är regeringens ståndpunkt.

Anf. 160 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp):

Jag tror att den frågan kommer att få mer fokus när strategin väl är antagen. För svensk del gäller att det är kommunerna som är viktiga aktörer när det gäller ungas förutsättningar och möjligheter.

Regeringen stöder självklart de riktlinjer som finns när det gäller de svåra ungdomspolitiska problemen och var vi behöver ungdomspolitiska lösningar. Det är i kommunerna som de viktiga frågeställningarna ska hanteras och det är också där man fattar de beslut som rör unga.

Vi har även Ungdomsstyrelsen och ungdomsorganisationer. Vi kommer nog att fortsätta att jobba på samma sätt som nu.

Vi pratar om att lära av varandra. Det finns mycket att lära av varandra, men jag tror att Sverige har mycket att lära andra medlemsstater när det gäller hur man implementerar och jobbar med ungdomspolitik lokalt.

Anf. 161 KERSTIN LUNDGREN (c):

Med anledning av frågan om de lokala och regionala nivåerna vill jag fråga i vad mån regeringen har haft samråd med Sveriges Kommuner och Landsting. Har man involverat de lokala och regionala nivåerna i diskussionen?

Anf. 162 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp):

I vårt arbete med att ta fram det nya ramverket för ungdomssamarbetet och i arbetet med att ta fram svenska ståndpunkter i strategin har vi

involverat både Ungdomsstyrelsen, SKL och LSU. Alla aktörer som är viktiga för genomförandet av ungdomspolitik har varit med i processen att ta fram svenska ståndpunkter.

2009/10:35

7 maj

Anf. 163 EVA OLOFSSON (v):

Jag vill anmäla avvikande mening.

Anf. 164 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg med avvikande mening s, v och mp.

Det finns en övrig fråga. Finns det något att tillägga där?

Anf. 165 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO

SABUNI (fp):

Vill någon ha mer ingående information om vad konferensen handlade om? Nästkommande ordförandeskap är inte färdigt med sina prioriteringar, men det finns en del tankar. Om någon vill ha den informationen får ni den gärna.

Anf. 166 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för statsrådets närvaro och önskar trevlig helg.

6 § Utbildning, ungdom och kultur (kultur)

Kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (kultur) den 27 november 2009

Återrapport från informellt möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (kultur) den 31 mars 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för utbildning, ungdom och kultur (kultur) den 10–11 maj 2010

Anf. 167 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar kulturministern med medarbetare välkomna.

Vi har återrapporter från den 27 november och den 31 mars. De är utskickade. Finns det något mer att säga om dem?

Anf. 168 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Jag tror att ni alla har fått ett sammandrag av det som hände i november förra året under vårt ordförandeskap. Om det är några frågor svarar jag naturligtvis på dem.

Anf. 169 VICE ORDFÖRANDEN:

Då lägger vi återrapporterna till handlingarna och går över till dagordningen för mötet om utbildning, ungdom och kultur.

Vi kommer till punkt 3, Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket.

Anf. 170 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Den här frågan har diskuterats ett antal gånger. Nu har man nått någon form av konsensus. Jag tror inte att det blir någon diskussion på den här punkten. Vi har varit angelägna om att det inte ska bli någon detaljstyrning och ökade kostnader.

Vi kan ju välkomna att vi vill visa upp det europeiska kulturarvet.

Anf. 171 LEIF PAGROTSKY (s):

Fru ordförande! Vi har också läst igenom detta, men vi har inte blivit övertygade om att det finns något behov av det här. Vi tycker att det känns som en onödig, nyinrättad EU-verksamhet. Det är vår uppfattning.

Vi har ju k-märkning på nationell nivå. Vi har världsarvsmärkningen på internationell nivå. Nu ska det finnas ännu en skylt vid vägkanten som folk ska lära sig att förstå.

Jag tycker inte att det känns övertygande. Vi tycker inte att Sverige bör ställa upp på detta.

Anf. 172 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det är ungefär de invändningar vi har framfört. Det här är ju inte en fråga som vi har drivit, utan det är framför allt länderna runt Medelhavet – Spanien, Frankrike, Portugal och Grekland, vill jag minnas. Vi har haft invändningar hela vägen. Nu är detta frivilligt.

Det här är information i dag, så det går inte att anmäla någon avvikande mening, utan bara att vara allmänt irriterad. Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 5, Rekommendation till ett rådsbeslut om evenemanget Europeisk kulturhuvudstad 2014.

Anf. 174 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det handlar om kulturhuvudstad 2014. Det är Sverige och Lettland som är aktuella. Den första punkten som ska tas upp nästa vecka handlar om Umeå och Riga. Det är egentligen ett formellt beslut.

Vi anser naturligtvis att rådet kan ställa sig bakom juryns förslag.

Anf. 175 LEIF PAGROTSKY (s):

Vi stöder regeringen i detta ställningstagande.

Anf. 176 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det från en enig EU-nämnd finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Nästa beslutsärende är punkt 6, Kulturens bidrag till regional och lokal utveckling. Det är en ny fråga i EU-nämnden.

Anf. 177 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Inledningsvis vill jag säga att jag av olika skäl inte kan delta. Det är första gången jag inte är med på ett ministermöte. Ambassadör Jan Olsson företräder oss. Däremot var jag på det informella ministermötet i Barcelona den 31 mars, så vi har bra koll på vad det handlar om.

När det gäller kulturens roll för regional och lokal utveckling har det spanska ordförandeskapet arbetat vidare med de frågor som vi också hade uppe. Man har nu presenterat slutsatser för kulturens roll för regional och lokal utveckling.

Det ska ses mot bakgrund av de slutsatser som antogs 2007 om den kulturella och kreativa sektorns bidrag till Lissabonprocessen och råds-slutsatserna från 2009 om kulturen som en drivkraft för kreativitet och innovation.

Huvudpunkterna är att få in kulturens roll som en naturlig del av lokal och regionala instrument och skapa bättre förutsättning för de kreativa näringarna.

Grönboken på det här området har nyligen blivit känd och går ut på remiss även i Sverige fram till den 31 juli i år. Alla uppmanas att så brett som möjligt komma med synpunkter.

Exempel som lyfts fram är kreativitet i utbildningar, kultursamarbete över gränserna och hållbar turism.

Regeringen har generellt varit positiv till innehållet, men också fört fram en del synpunkter för att göra texten lite stramare – den har en tendens att blomma ut ibland – och mindre detaljerad. I ursprungsförslaget fanns en del referenser som kunde strida mot subsidiaritetsprincipen.

Synpunkterna har tagits väl om hand, så vi anser att vi kan ställa oss bakom slutsatserna.

Anf. 178 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regerings ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 7, Ett konkurrenskraftigt inkluderande och hållbart Europa.

Anf. 179 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det är en uppföljning av de diskussioner som fördes i Barcelona den 31 mars då ett stort antal kulturministrar faktiskt var med – det är inte alltid så.

Vi fick i uppdrag att svara på en del frågor med koppling till den tidigare punkten. Man har haft ett seminarium med exempel från det här området.

Vi berättade om den handlingsplan som har tagits. Vi pratade om kultur och skola och kopplingen kultur-hälsa som var intressant för många. Men det blir en allmän diskussionspunkt inför EU 2020. Vi var väldigt noga med att man ska lyfta upp de här frågorna så att de kulturella och kreativa näringarna kommer in i Europa 2020.

Anf. 180 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tar detta som en informationspunkt.

Tack för informationen!

Vi går vidare till punkt 8, Europeana: nästa steg.

Anf. 181 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det här är en fråga som ni förmodligen väl känner igen sedan tidigare. Det handlar om den gemensamma flerspråkiga elektroniska portalen biblioteket Europeana.

Flera slutsatser har antagits. Under vårt ordförandeskap i höstas hade vi en lunchdiskussion om Europeana och hur medlemsstaterna såg på detta. Det handlade bland annat om hur det fungerar, styrningen och den framtida finansieringen av Europeana.

Nu har Spanien presenterat nya slutsatser. Man lovade också att följa upp frågan under sitt ordförandeskap. Man understryker att urvalet och kvaliteten på det som levereras till Europeana måste bli bättre.

Man framhåller också marknadsföringsinsatserna. Fortfarande är det många som inte känner till att Europeana finns. Man vill också rikta en tydlig uppmaning till kommissionen att återkomma med förslag om hur Europeana ska styras och finansieras framöver.

Från svensk sida har vi tidigare framhållit att detta inte får innebära att medlemsstaterna måste upprätta detaljerade styrdokument för de institutioner som förväntas att leverera material. Det ska vara upp till dem själva.

På många håll finns det en positiv inställning till detta.

Våra synpunkter har tagits väl om hand, tycker vi. Man kommer även här att framhålla att det är viktigt att medlemsstaterna inte bara talar väl om detta utan också levererar material till Europeana. Det är fortfarande en stor majoritet av franskt material.

Anf. 182 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.
Vi går vidare till punkt 9, Lissabonfördraget och idrott.

2009/10:35

7 maj

Anf. 183 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Som ni kanske vet är vi inte så våldsamt lyckliga över att idrotten ska in i detta sammanhang. Icke desto mindre är det nu så. Vi fortsätter att hävda svensk idrotts självständiga ställning. Det kommer ambassadör Jan Olsson att göra även denna gång.

Han kommer att säga att det är skillnad mellan idrott i olika länder. Det är en fördel. Vi kommer att tala om det självstyre som den svenska idrotten har, uppbyggd på föreningar. Vi talar om en nedifrånstyrning.

Jag tror att man känner igen våra synpunkter sedan tidigare, men det är ändå bra att påpeka dem igen.

Vi kommer naturligtvis också att lyfta upp momsfrågan med anledning av det brev som gått till kommissionen undertecknat av Anders Borg, Nyamko Sabuni och mig, om att man ska se över det regelverk som inte är uppdaterat och undvika de hårdare krav på idrottsrörelsen som man har föreslagit.

Det kommer att bli rätt skarpa formuleringar från vår sida.

Anf. 184 VICE ORDFÖRANDEN:

Vad jag förstår har ordförandeskapet presenterat två frågor. Vi undrar hur man tänker svara på dem.

På vilka specifika idrottspolitiska områden kan åtgärder på EU-nivå ha störst mervärde?

Bland de områden där EU-åtgärder kan tänkas, vilka är de två eller tre mest angelägna prioriteringarna?

Är det något som regeringen har funderat på?

Anf. 185 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det handlar om sådant som redan sker internationellt. Dopning är en sådan fråga.

Vi kommer att betona frågan om självständighet. Det finns frågor som behöver lösas över landets gränser. Dopning är en sådan fråga.

Anf. 186 SOFIA ARKELSTEN (m):

Fru ordförande! Jag tänkte på samma sak. Dessa frågor påminner till stor del om de enkätfrågor som vi får i lite olika former från alla möjliga grupper där man ska rangordna saker som man egentligen inte vill ha. Jag tycker att den svenska ståndpunkten är väldigt listig och bra när man säger att idrottspolitiken först och främst är nationell. När det finns problem är det klart att man kan ta det internationellt. Men jag tycker att den svenska ståndpunkten är bra och mycket tydlig här.

Anf. 187 LEIF PAGROTSKY (s):

Också vi tycker att det är en rimlig linje att säga att man ska vara återhållsam med gemensamma åtaganden på EU-nivå från detta. Dokumenten från Bryssel andas att man nu har fått en uppgift som man ska fylla med innehåll, och så börjar man från rent bord. Det är inte så att

man har fått uppgiften för att man har massor av olösta problem som man brinner av iver att ta itu med. Det är med andra ord som det brukar i EU-sammanhang. Där känns det som vi har samma åsikt.

De har ställt två specifika frågor till Sverige. Jag vet inte hur jag ska tolka kulturministerns svar att regeringen tänker svara med dopningsområdet, punkt, eller om det var med lite resonemang hit och dit om olika saker. Kommer Sverige att lämna in förslag på mötet och rangordna dem enligt delfråga två, eller kommer Sverige att lämna det tomt? I så fall vill vi gärna ha möjlighet att ha åsikter om det, men så långt som åsikter är redovisade stöder vi regeringens uppfattning.

Anf. 188 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det gläder mig att vi verkar ha en gemensam uppfattning runt bordet. Mikael Lindman var också med på idrottsministermötet, sportdirektörmötet. Kanske Mikael Lindman vill tillägga något i den här frågan utöver det som jag tidigare har nämnt?

Anf. 189 Departementssekreterare MIKAEL LINDMAN:

På Leif Pagrotskys fråga kan jag svara att vi inte lägger fram några prioriteringar alls från svensk sida. Vi betonar att det är en nationell angelägenhet i första hand. Det behöver inte betyda att det inte i framtiden dyker upp frågor som dopningsfrågor och utbildningsfrågor som kan behöva lösas. Men de får i så fall lösas utifrån subsidiaritetsprincipen.

Anf. 190 VICE ORDFÖRANDEN:

Det finns alltid en risk om man lämnar ett tomrum att någon annan tar det, och så kommer det fram jättekonstiga frågor ur svensk synpunkt.

Anf. 191 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Det är alldeles riktigt, fru ordförande, men detta är inte ett beslutsärende. Det kan vara bra att markera oberoendet. På sportdirektörmötet som var för ett år sedan i Biarritz, där både Mikael Lindman och jag var närvarande, talades det bland annat om utbildningsfrågor och att man kan lära av varandra. Det är väl snarare den hållningen vi ska ha.

Anf. 192 VICE ORDFÖRANDEN:

Detta är en sådan punkt där jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi har då kommit till övriga frågor. Finns det någonting som kulturministern vill säga där?

Anf. 193 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Vi fick så sent som i går en kopia på ett brev från den franske kulturministern Frédéric Mitterand. Det handlar om kulturens roll i återuppbyggnaden i Haiti. Det är inte heller någon beslutspunkt. Vad han önskar är att vi ska bidra från EU:s sida till att bygga upp teatern i huvudstaden. Vi har inte tagit ställning till detta ännu.

Anf. 194 VICE ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor under övriga frågor? Jag finner inte så. Vi tackar kulturministern för i dag och önskar trevlig helg.

2009/10:35

7 maj

Anf. 195 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Jag önskar detsamma!

Innehållsförteckning

1 § Allmänna frågor	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIGBERGK	1
Anf. 3 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	1
Anf. 4 VICE ORDFÖRANDEN	2
Anf. 5 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIGBERGK	2
Anf. 6 CHRISTINA AXELSSON (s)	3
Anf. 7 Statssekreterare AMELIE VON ZWEIGBERGK	3
Anf. 8 CHRISTINA AXELSSON (s)	4
Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN	4
2 § Utrikes frågor	5
Anf. 10 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 11 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	5
Anf. 12 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 13 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	5
Anf. 14 CHRISTINA AXELSSON (s)	5
Anf. 15 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	6
Anf. 16 HANS LINDE (v).....	6
Anf. 17 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	6
Anf. 18 VICE ORDFÖRANDEN	6
Anf. 19 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	6
Anf. 20 KERSTIN LUNDGREN (c)	7
Anf. 21 HANS LINDE (v).....	7
Anf. 22 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	7
Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 24 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	8
Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 26 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	8
Anf. 27 VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 28 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	9
Anf. 29 BODIL CEBALLOS (mp)	9
Anf. 30 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	10
Anf. 31 VICE ORDFÖRANDEN	10
Anf. 32 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	10
Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 34 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	11
Anf. 35 VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 36 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	11
Anf. 37 BODIL CEBALLOS (mp)	12
Anf. 38 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	12
Anf. 39 BODIL CEBALLOS (mp)	13
Anf. 40 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	13
Anf. 41 BODIL CEBALLOS (mp)	13
Anf. 42 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	13
Anf. 43 KARIN GRANBOM ELLISON (fp)	13
Anf. 44 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	14
Anf. 45 VICE ORDFÖRANDEN	14
Anf. 46 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	14
Anf. 47 KERSTIN LUNDGREN (c)	15

Anf. 48	Utrikesminister CARL BILDT (m)	15	2009/10:35
Anf. 49	VICE ORDFÖRANDEN	15	7 maj
Anf. 50	Utrikesminister CARL BILDT (m)	16	
Anf. 51	VICE ORDFÖRANDEN	16	
Anf. 52	Utrikesminister CARL BILDT (m)	16	

3 § Utrikes frågor (bistånd)..... 17

Anf. 53	VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 54	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	17
Anf. 55	BODIL CEBALLOS (mp)	17
Anf. 56	HANS LINDE (v)	17
Anf. 57	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	17
Anf. 58	VICE ORDFÖRANDEN	18
Anf. 59	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	18
Anf. 60	VICE ORDFÖRANDEN	18
Anf. 61	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	18
Anf. 62	HANS LINDE (v)	19
Anf. 63	BODIL CEBALLOS (mp)	20
Anf. 64	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	20
Anf. 65	KERSTIN LUNDGREN (c)	22
Anf. 66	HANS LINDE (v)	22
Anf. 67	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	22
Anf. 68	BODIL CEBALLOS (mp)	23
Anf. 69	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	23
Anf. 70	VICE ORDFÖRANDEN	23
Anf. 71	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	24
Anf. 72	VICE ORDFÖRANDEN	24
Anf. 73	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	25
Anf. 74	VICE ORDFÖRANDEN	25
Anf. 75	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	25
Anf. 76	VICE ORDFÖRANDEN	25
Anf. 77	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	25
Anf. 78	VICE ORDFÖRANDEN	25
Anf. 79	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	25
Anf. 80	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 81	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	27
Anf. 82	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 83	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	27
Anf. 84	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 85	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	27
Anf. 86	Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON	27
Anf. 87	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 88	Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON	27
Anf. 89	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	28
Anf. 90	Departementsrådet BJÖRN ANDERSSON	28
Anf. 91	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	28
Anf. 92	VICE ORDFÖRANDEN	29
Anf. 93	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	29
Anf. 94	VICE ORDFÖRANDEN	29
Anf. 95	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	29
Anf. 96	VICE ORDFÖRANDEN	30
Anf. 97	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m)	30

Anf. 98	VICE ORDFÖRANDEN	30
Anf. 99	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	30
Anf. 100	VICE ORDFÖRANDEN	30
Anf. 101	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	30
Anf. 102	VICE ORDFÖRANDEN	31
Anf. 103	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	31
Anf. 104	VICE ORDFÖRANDEN	31
Anf. 105	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	31
Anf. 106	VICE ORDFÖRANDEN	31
Anf. 107	KERSTIN LUNDGREN (c)	31
Anf. 108	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	31
Anf. 109	SOFIA ARKELSTEN (m)	32
Anf. 110	LEIF PAGROTSKY (s)	32
Anf. 111	BODIL CEBALLOS (mp)	32
Anf. 112	HANS LINDE (v)	33
Anf. 113	VICE ORDFÖRANDEN	33
Anf. 114	GUSTAV BLIX (m)	33
Anf. 115	VICE ORDFÖRANDEN	33
Anf. 116	GUSTAV BLIX (m)	33
Anf. 117	VICE ORDFÖRANDEN	34
Anf. 118	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	34
Anf. 119	VICE ORDFÖRANDEN	35
Anf. 120	Statsrådet GUNILLA CARLSSON (m).....	35
Anf. 121	VICE ORDFÖRANDEN	35
4 §	Utbildning, ungdom och kultur (utbildning).....	36
Anf. 122	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 123	Statssekreterare PETER HONETH	36
Anf. 124	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 125	Statssekreterare PETER HONETH	36
Anf. 126	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 127	Statssekreterare PETER HONETH	36
Anf. 128	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 129	MARYAM YAZDANFAR (s).....	36
Anf. 130	Statssekreterare PETER HONETH	36
Anf. 131	MARYAM YAZDANFAR (s).....	37
Anf. 132	Statssekreterare PETER HONETH	37
Anf. 133	MARYAM YAZDANFAR (s).....	37
Anf. 134	VICE ORDFÖRANDEN	37
Anf. 135	Statssekreterare PETER HONETH	37
Anf. 136	VICE ORDFÖRANDEN	37
Anf. 137	CHRISTINA AXELSSON (s)	37
Anf. 138	VICE ORDFÖRANDEN	37
Anf. 139	Statssekreterare PETER HONETH	37
Anf. 140	VICE ORDFÖRANDEN	38
Anf. 141	Statssekreterare PETER HONETH	38
Anf. 142	VICE ORDFÖRANDEN	38
Anf. 143	Statssekreterare PETER HONETH	38
Anf. 144	CHRISTINA AXELSSON (s)	38
Anf. 145	Statssekreterare PETER HONETH	39
Anf. 146	VICE ORDFÖRANDEN	39
Anf. 147	Statssekreterare PETER HONETH	39

Anf. 148 VICE ORDFÖRANDEN.....	39	2009/10:35
Anf. 149 Statssekreterare PETER HONETH	39	7 maj
Anf. 150 VICE ORDFÖRANDEN.....	39	
5 § Utbildning, ungdom och kultur (ungdom).....	40	
Anf. 151 VICE ORDFÖRANDEN.....	40	
Anf. 152 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	40	
Anf. 153 VICE ORDFÖRANDEN.....	40	
Anf. 154 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	40	
Anf. 155 CHRISTINA AXELSSON (s).....	41	
Anf. 156 VICE ORDFÖRANDEN.....	41	
Anf. 157 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	41	
Anf. 158 MONICA GREEN (s)	42	
Anf. 159 ULF HOLM (mp).....	42	
Anf. 160 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	42	
Anf. 161 KERSTIN LUNDGREN (c).....	42	
Anf. 162 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	42	
Anf. 163 EVA OLOFSSON (v)	43	
Anf. 164 VICE ORDFÖRANDEN.....	43	
Anf. 165 Integrations- och jämställdhetsminister NYAMKO SABUNI (fp)	43	
Anf. 166 VICE ORDFÖRANDEN.....	43	
6 § Utbildning, ungdom och kultur (kultur).....	44	
Anf. 167 VICE ORDFÖRANDEN.....	44	
Anf. 168 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	44	
Anf. 169 VICE ORDFÖRANDEN.....	44	
Anf. 170 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	44	
Anf. 171 LEIF PAGROTSKY (s)	44	
Anf. 172 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	44	
Anf. 173 VICE ORDFÖRANDEN.....	45	
Anf. 174 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	45	
Anf. 175 LEIF PAGROTSKY (s)	45	
Anf. 176 VICE ORDFÖRANDEN.....	45	
Anf. 177 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	45	
Anf. 178 VICE ORDFÖRANDEN.....	46	
Anf. 179 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	46	
Anf. 180 VICE ORDFÖRANDEN.....	46	
Anf. 181 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	46	
Anf. 182 VICE ORDFÖRANDEN.....	47	

Anf. 183 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	47
Anf. 184 VICE ORDFÖRANDEN	47
Anf. 185 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	47
Anf. 186 SOFIA ARKELSTEN (m)	47
Anf. 187 LEIF PAGROTSKY (s)	47
Anf. 188 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	48
Anf. 189 Departementssekreterare MIKAEL LINDMAN	48
Anf. 190 VICE ORDFÖRANDEN	48
Anf. 191 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	48
Anf. 192 VICE ORDFÖRANDEN	48
Anf. 193 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	48
Anf. 194 VICE ORDFÖRANDEN	49
Anf. 195 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	49